

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคม
อุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

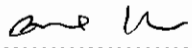
ธีระยุทธ ดันพัฒน่อันันต์

23 ส.ค. 2558
347648

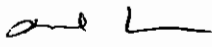
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์
คณะกรรมการจัดการและกองทุนเพื่อ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2557
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

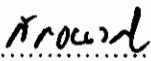
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา งาน
นิพนธ์ของ ธีระยุทธ ดันพัฒน์อนันต์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตาม
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์


.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. พรรัตน์ แสงหาญ)

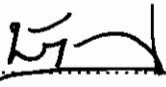
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์


.....ประธาน
(ดร. พรรัตน์ แสงหาญ)


.....กรรมการ
(ดร. กัญจนวลัย นนทแก้ว แฟร์รี่)


.....กรรมการ
(ดร. อิศราภรณ์ ทุนผล)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา


.....คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)

วันที่ 30 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2557

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. พรรรัตน์ แสงคงหาญ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้องและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำงานนิพนธ์ครั้งนี้จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขงานนิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาและอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถามและขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย ที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การอุปการะ สนับสนุนและและขอขอบคุณครอบครัวที่ให้กำลังใจกันตลอดมา ทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาและทำงานนิพนธ์จนบรรลุผลสำเร็จ

ธีระยุทธ ดันพัฒน์อนันต์

51928990: สาขาวิชา: การจัดการทรัพยากรมนุษย์; กจ.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์)

คำสำคัญ: หนี้สิน/ ภาวะหนี้สิน/ บริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์/ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร/
ชลบุรี

ธีระยุทธ ดันพัฒนอนันต์: การศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วน
อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี (THE STUDY OF
EMPLOYEES' DEBT IN AUTOMOTIVE PARTS COMPANY IN AMATA NAKORN,
CHONBURI) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: พรรัตน์ แสงหาญ, Ph.D., 82 หน้า. ปี พ.ศ. 2557.

การศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่ง
หนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างในภาวะ
หนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรม
อมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางด้าน
พฤติกรรมกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานทุก
ระดับในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง โดยอาศัยหลักจากการสุ่มตัวอย่างแบบ
แบ่งชั้นภูมิตามแผนก (Stratified random sampling) จำนวนทั้งหมด 349 คน สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และสถิติทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัว
ของเพียร์สัน-ไคสแควร์ (Pearson chi-square) ผลการวิจัยพบว่า พนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วน
อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี มีภาวะการเป็นหนี้
โดยมีหนี้ที่เกิดจากการผ่อนส่ง มีหนี้ที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิต หนี้ที่เกิดจากการใช้จ่ายเกินกำลัง
รายได้ของตน แต่ไม่มีการเพิ่มรายได้เพิ่มเข้ามา และอาจจะมีหนี้จากการใช้จ่ายโดยไม่วางแผน
ทางการเงินไว้ล่วงหน้า ซึ่งพนักงานเหล่านี้แก้ปัญหาเบื้องต้นจากการใช้บริการการให้กู้ยืมจาก
ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินค้ำ และกู้ยืมกันเองหรือการกู้เงินนอกระบบ มีเพียงบางส่วนที่สามารถ
เข้าถึงแหล่งเงินกู้จากสวัสดิการกู้ยืมและสหกรณ์ของสถานประกอบการ หรือกู้ยืมจากครอบครัว
หรือเพื่อน จากการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบความแตกต่างในภาวะ
หนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรม
อมตะนคร จังหวัดชลบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (ยกเว้นสถานภาพครอบครัว) ปัจจัย
ทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย

51928990: MAJOR: HUMAN RESOURCE MANAGEMENT; M.M. (HUMAN
RESOURCE MANAGEMENT)

KEYWORDS: DEBT/ PROBLEM/ AUTOMOTIVE PART COMPANY/ AMATA NAKORN
INDUSTRIAL ESTATE/ CHONBURI

TERAYOUTHANAN TANPAT-A-NAN: THE STUDY OF EMPLOYEES' DEBT IN
AUTOMOTIVE PARTS COMPANY IN AMATA NAKORN, CHONBURI. INDEPENDENCE
STUDY. ADVISORY COMMITTEE: PORNRAT SADANGHARN, Ph.D., 82 P. 2014.

The purposes of this research were to study the debt and the difference of debt comparing to personal, economical, consuming behavior and spending factors among employees in Automotive Part Company in Amata Nikon, Chonburi. 349 employees of all levels were sampled in this research by Stratified Random Sampling. Used statistics for data analysis were frequency and percentage while Pearson Chi-Square in hypothesis tests. The findings of this research disclosed that the employees had debt from loan payment, credit card payment, over-income expenses without any additional revenues and unplanned expenses. Primarily they solved their problems by using bank loans, shark loan services and borrowing from friends or underground loans. Some cases had accessed to company welfare, company co-operative loans or relatives and friends. From the hypothesis tests with the set level of statistical significance at .05, it was shown that there were the difference of debt comparing to personal (excluding marital status), economical, consuming behavior and spending factors among employees in Automotive Part Company in Amata Nakorn Industrial Estate, Chonburi.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหนี้สิน.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับหนี้สินที่มีปัญหาและแนวคิดที่เกี่ยวกับหนี้ที่มีปัญหา.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค.....	12
รายละเอียดของแหล่งข้อมูลบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์ในนิคม อุตสาหกรรมอมตะนครจังหวัดชลบุรี.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
เครื่องมือในการวิจัย.....	20
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	21
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
.การวิเคราะห์ผล.....	24
4 ผลการวิจัย.....	25
ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	25
ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง.....	28
ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง.....	30
ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินทุนของกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย.....	40
ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง.....	53
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
สรุปผล.....	56
อภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก.....	71
ภาคผนวก ข.....	78
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความหมายของหนี้สิน.....	8
2	ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค.....	12
3	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงาน.....	20
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ สถานภาพครอบครัว จำนวนบุตร อายุงาน อายุตัว ตำแหน่งงานและระดับการศึกษา.....	25
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน (รวมค่าล่วงเวลา ค่ากะ เบี่ยเลี้ยง และค่าอาหาร).....	28
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้พิเศษจากงานอดิเรกหรือรายได้ อื่น ๆ ที่ไม่ใช่จากสถานประกอบการต่อเดือน.....	29
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของกลุ่มสมรสต่อเดือน.....	29
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการบริโภคอาหารนอกบ้าน.....	30
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีใน ครอบครัว.....	30
10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน.....	31
11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าเช่าบ้าน ค่าหอพัก ค่าผ่อนบ้าน ซึ่ง จ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน.....	32
12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของ ตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน.....	32
13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึก อบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน.....	33
14	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าอุปการะบิดามารดา หรือสมาชิกใน ครอบครัวต่อเดือน.....	34
15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต่อเดือน.....	34
16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะทางการเงิน.....	35
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะการกู้เงิน.....	35
18	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการเป็นหนี้.....	36

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งกู้ยืมเงิน.....	36
20	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการผ่อนชำระเงินต้น และดอกเบี้ย ต่อเดือน.....	37
21	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระเงินต้นคืน ทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรก	38
22	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งกู้ยืมอื่น ๆ ในกรณีที่ไม่มี รายได้เพียงพอส่งคืนเงินกู้และดอกเบี้ยในบางเดือน.....	38
23	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามที่ปรึกษาปัญหาทางการเงินที่ใกล้ชิด.	39
24	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสวัสดิการและกิจกรรมการแก้ปัญหา ทางการเงินของโรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่.....	39
25	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัท ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี	40
26	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างสถานภาพครอบครัวกับภาวะหนี้สินของ พนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคม อุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี	41
27	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนบุตรกับภาวะหนี้สินของพนักงานใน บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี	41
28	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานใน บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ นคร จังหวัดชลบุรี	42
29	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัท ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	43

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
30	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	43
31	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	44
32	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	45
33	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้พิเศษกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	45
34	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้คู่สมรสกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	46
35	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างการรับประทานอาหารนอกบ้านกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	47
36	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	48
37	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเช่าบ้านกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	48
38	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ารักษาพยาบาลกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
39 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าการศึกษากับภาวะหนี้สินของพนักงานใน บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี	50
40 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าอุปการะกับภาวะหนี้สินของพนักงานใน บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ นคร จังหวัดชลบุรี.....	50
41 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	51
42 จำนวนและร้อยละของข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่ม ตัวอย่าง.....	53

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายต่อเดือนจำแนกตามรายการต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง.....	59
3	สัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อเดือนจำแนกตามรายการต่างๆของกลุ่ม ตัวอย่าง.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ได้ส่งผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิต การแข่งขัน และการดิ้นรนเพื่อให้อยู่รอดในสังคม โดยเฉพาะการอยู่ในสังคมท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจ กระแสทุนนิยม และการแข่งขันทางวัตถุนิยม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลกันของรายรับและรายจ่ายสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ส่งผลให้ราคาสินค้า ค่าครองชีพ ภาวะความรับผิดชอบในการดูแลสิ่งแวดล้อมในครอบครัว และภาษีสังคมสูงขึ้น อันทำให้พนักงานและลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมต้องใช้ความพยายามมากขึ้นเพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่รอดในสังคม โดยเฉพาะสังคมที่มีความนิยม หรือความต้องการยานพาหนะและโทรศัพท์มือถือ ซึ่งทำให้หลายคนคิดว่า ยานพาหนะและโทรศัพท์มือถือเป็นปัจจัยที่ 5 ของการดำรงชีวิต ทำให้เกิดการก่อหนี้สินความอยากมีอยากได้ของคนทำให้เกิดกิเลส รสนิยมที่สูงเกินกว่ารายได้

หนี้สินส่วนมากที่ก่อให้เกิดปัญหาคือการก่อหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพราะความลุ่มหลง ยึดติดอยู่กับวัตถุและความไม่รู้จักพอ หลงอยู่กับกระแสทางการตลาดที่คอยออกผลิตภัณฑ์สินค้าใหม่ ๆ ออกมาเพื่อให้เกิดความอยากจนสุดท้ายต้องก่อหนี้สินเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง อีกสาเหตุของการก่อหนี้สินคือ ค่านิยมทางสังคมที่ผิด ๆ เข้าทำนองเห็นช้างขี้ ขี้ตามช้าง เห็นผู้อื่นซื้อทรัพย์สินใหม่ ๆ ก็อยากมีอยากได้อยากซื้อตาม โดยไม่คิดว่าผู้นั้นซื้อได้เพราะพื้นฐานครอบครัวดี สามารถซื้อทรัพย์สินข้าวของต่าง ๆ ได้ด้วยเงินสด ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย แต่หากทำตามเช่นนั้น ต้องก่อหนี้สินกู้ยืมเงินมาซื้อ ซึ่งต้องมีภาระที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยและผ่อนชำระเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งกว่าจะผ่อนชำระหมด ปัญหาหนี้สินมักเกิดขึ้นมาได้ค่อนข้างง่าย ๆ แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ววิธีการแก้ปัญหาจึงไม่ง่ายอย่างตอนเกิดขึ้นมา อาจเป็นเพราะขณะก่อหนี้สินเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขเป็นธรรมดาที่ช่วงเวลาแห่งความสุขมักจะผ่านไปอย่างรวดเร็วโดยไม่รู้ตัว แต่ช่วงเวลาแห่งความยากลำบากจึงมีความรู้สึกว่าเนิ่นนานกว่าปกติจนทำให้พนักงานเกิดปัญหาด้านการเงินส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิต นำไปสู่ความสนใจขององค์กรที่ต้องการเพิ่มผลผลิตด้วยการลดต้นทุนที่ไม่จำเป็น (Williams, Haldeman & Cramer, 1996, pp. 147-155)

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน จึงเป็นประเด็นที่องค์กรให้ความสนใจเพื่อพัฒนาพนักงานไปสู่การเป็นทุนมนุษย์ที่สามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กรได้ แม้ว่าจะมีงานวิจัยหลายชิ้น ที่ให้การสนับสนุนว่าความเครียดจากปัญหาทางการเงินของ

พนักงานส่งผลทางลบต่อกระบวนการผลิต แต่องค์กรส่วนใหญ่ยังรับรู้ปัญหาหนี้สินของพนักงานว่าเป็นเพียงปัญหาในระดับพฤติกรรมทางลบ ทั้งที่ปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลให้พนักงานขาดงานเฉื่อยชา ทำงานผิดพลาด เกิดอุบัติเหตุ และเสีขสมาธิในการทำงาน เป็นต้น (Garman, Leech & Grable, 1996, pp. 157-168; Williams, Haldeman & Cramer, 1996, pp. 147-155) การไม่สนใจปัญหาหนี้สินของพนักงาน จะเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการผลิตขององค์กร เพราะสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน และแนวโน้มของภาวะหนี้สินของคนไทยเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

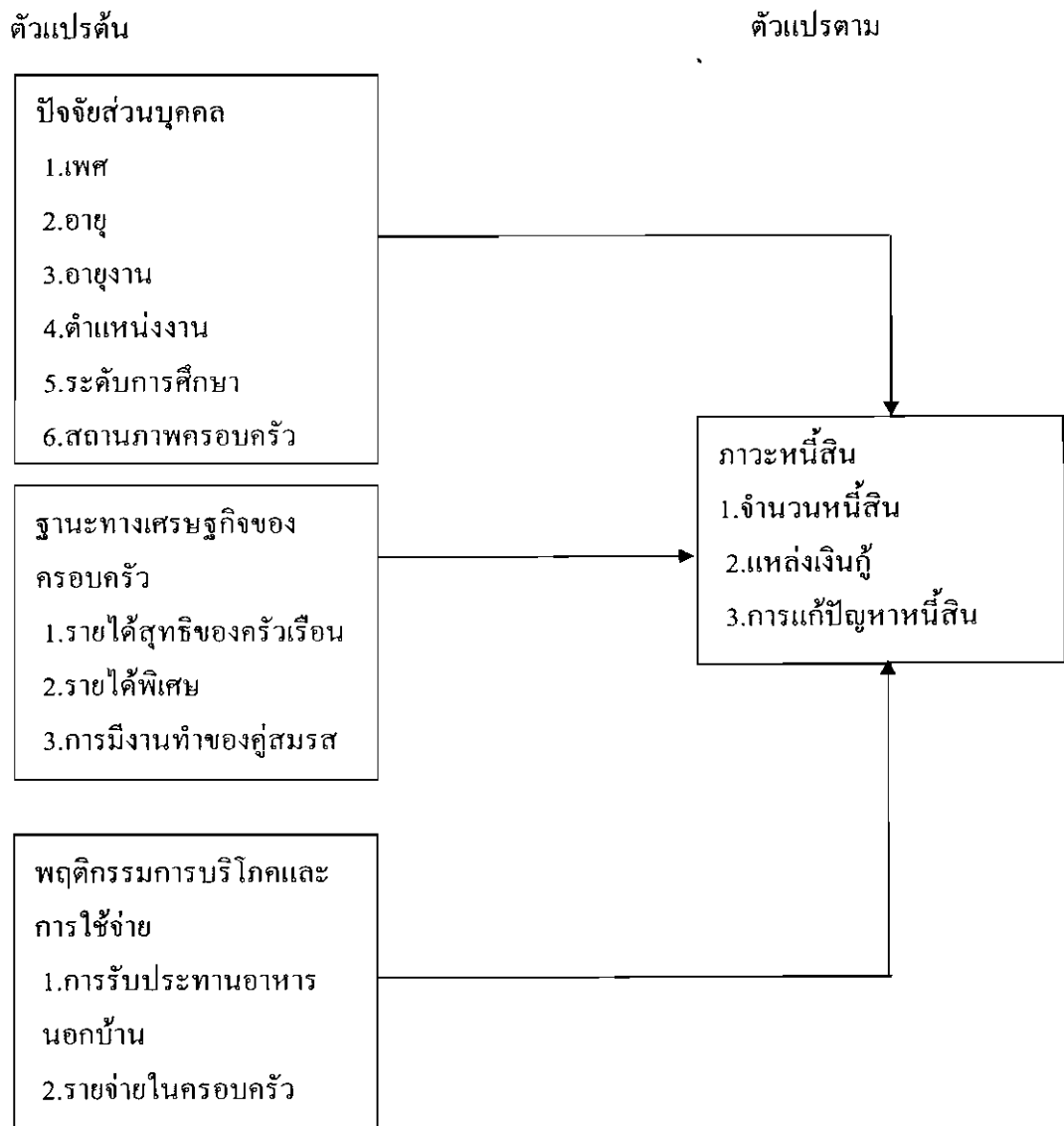
การศึกษภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อยุงาน ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว

2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ รายได้สุทธิของครัวเรือน รายได้พิเศษ การมีงานทำของคู่สมรส

3. พฤติกรรมการบริโภคและ การใช้จ่าย ได้แก่ การรับประทานอาหารนอกบ้าน รายจ่าย ในครอบครัว

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบปัญหาหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาแก้ไข ปัญหาหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตในการวิจัย

1. ขอบเขตด้านด้านการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลมาจากของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีอยู่จนถึงปี 2556

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่พนักงานทุกระดับในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี โดยมีพนักงานรวมทั้งหมด จำนวน 2,461 คน ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2556 (ที่มา: บันทึกอัตรากำลังคนประจำปี 2556 ของบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของ (Yamane, 1970 อ้างถึงใน ประคอง วรรณสูตร, 2542) ได้บุคคลเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 2,461 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามแผนก(Stratified random sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาตามสัดส่วนและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Quota proportional sample to size)

3. สถานที่ที่ใช้ศึกษาคือ บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี
4. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเดือนมกราคม 2557
5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ซึ่งจำแนกเป็น

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 อาชีพ

5.1.4 ตำแหน่งงาน

5.1.5 ระดับการศึกษา

5.1.6 สถานภาพครอบครัว

5.1.7 ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว

5.1.7.1 รายได้สุทธิของครัวเรือน

5.1.7.2 รายได้พิเศษ

5.1.7.3 การมีงานทำของผู้สมรส

5.1.8 พฤติกรรมการบริโภคและ การใช้จ่าย

5.1.8.1 การรับประทานอาหาร นอกบ้าน

5.1.8.2 รายจ่ายในครอบครัว

5.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

5.2.1 ภาวะหนี้สิน

5.2.1.1 จำนวนหนี้สิน

5.2.1.2 แหล่งเงินกู้

5.2.1.3 การแก้ปัญหาหนี้สิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

พนักงาน หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

บริษัท หมายถึง บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

เพศ หมายถึง เพศของพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แบ่ง 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

อายุงาน หมายถึง ระยะเวลาในการทำงาน นับตั้งแต่พนักงานเข้ามาทำงานกับบริษัทฯ เป็นวันแรกจนถึงปัจจุบัน โดยจะทำการศึกษาโดยแบ่งเป็นอายุงานตามช่วงเวลา

ตำแหน่งงาน หมายถึง ตำแหน่งตามแผนผังโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้แบ่งไว้ เป็นลำดับขั้น

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาที่สำเร็จมาขั้นสูงสุด

สถานภาพครอบครัว หมายถึง สถานภาพการสมรสของพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ใน บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของสมาชิกครอบครัวรวมกันใน แต่ละเดือน

รายได้สุทธิของครัวเรือน หมายถึง รายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัว

รายได้พิเศษ หมายถึง รายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานปกติซึ่งได้รับนอกเหนือจาก รายได้ของงานประจำ

พฤติกรรมการบริโภค หมายถึง การตัดสินใจเลือกสินค้าและบริการ ภายใต้งบประมาณ ที่มีเพื่อความพึงพอใจสูงสุด

การใช้จ่าย หมายถึง การจ่ายเงินออกไปเพื่อแลกกับสิ่งของหรือสิ่งหนึ่งใดสิ่งหนึ่งกลับมา

ภาวะหนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่พนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์ แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ได้ทำสัญญาหรือไม่ได้ทำสัญญาในการยืม เงินและต้องใช้คืนจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ

แหล่งเงินกู้ หมายถึง แหล่งที่ให้บริการเงินกู้โดยคิดดอกเบี้ย ซึ่งประกอบด้วยแหล่งเงินกู้ ในระบบ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินค้วน สวัสดิการกู้ยืมของโรงงาน สหกรณ์ของสถาน ประกอบการ และแหล่งเงินกู้นอกระบบ เช่น กู้ยืมกันเองกับคนรู้จักหรือเล่นแชร์

การแก้ปัญหาหนี้สิน หมายถึง การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะไม่ให้พนักงาน บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี มีหนี้สิน หรือมีน้อยที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัย เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวกับหนี้สิน โดยมีรายละเอียดดังนี้มาเป็นกรอบในการศึกษา

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหนี้สิน
2. แนวคิดเกี่ยวกับหนี้สินที่มีปัญหาและแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของหนี้ที่มีปัญหา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวพฤติกรรมผู้บริโภค
4. รายละเอียดของแหล่งข้อมูลบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์ในนิคม

อุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหนี้สิน

ความหมายของหนี้

คำว่า “หนี้” แม้จะเป็นคำไทย แต่ความหมายและแนวความคิดในเรื่องหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้นำเอาแนวความคิดเรื่องหนี้มาจากระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ซึ่งมีรากฐานมาจากกฎหมายโรมัน หนี้คำนี้จึงเป็นคำแปลของสิทธิชนิดหนึ่ง เรียกกันในกฎหมายโรมันว่า Obligation ถ้าจะแปลสั้น ๆ ตามถ้อยคำก็คงแปลได้ว่าเป็น “ภาระ” หรือ “หน้าที่” หรือความเป็นหนี้ ซึ่งเป็นการมองจากทางด้านลูกหนี้ โดยเป็นผู้มีความผูกพันจะต้องชำระหนี้ หากมองทางด้านเจ้าหนี้ “หนี้” ถือว่าเป็นสินทรัพย์ (Asset) อันเป็นส่วนหนึ่งของกองทรัพย์สินของเจ้าหนี้ แต่เมื่อมองทางด้านลูกหนี้ “หนี้” ก็เป็นความรับผิดชอบทางการเงินของลูกหนี้ (โสภณ รัตนกร, 2545, หน้า 5) คำว่าหนี้ที่ใช้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตรงกับคำว่า Obligation ซึ่งมีผู้แปลแตกต่างกัน เดิมมีผู้แปลว่า ความจำต้องทำ ต่อมาแปลว่า หน้าที่ทางแพ่ง ต่อมาอีกสมัยหนึ่งแปลว่า หนี้หรือความเป็นหนี้ และต่อมามีผู้แปลว่า พันธธรรมในที่สุดจึงกลับมาใช้คำว่าหนี้ หนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เอามาจาก Obligation ตามกฎหมายโรมันมีความหมายกว้างกว่าหนี้ที่ยืมสินตามกฎหมายเก่า ในการกู้หนี้ยืมสินนั้น ผู้ที่เป็นหนี้หรือลูกหนี้มีภาระหรือหน้าที่ที่จะต้องชำระหนี้เช่นกัน การกู้หนี้ยืมสินจึงรวมอยู่ในเรื่องหนี้ที่เอามาจาก Obligation ด้วย หนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีความหมายรวมถึงภาระหรือหน้าที่ในกรณีอื่น ๆ อีกมากมาย แต่ไม่รวมไปถึง

ภาระหรือหน้าที่ทุกชนิด มิฉะนั้นภาระหรือหน้าที่อะไรก็จะกลายเป็นหนี้ไปทั้งหมด (โสภณ รัตนากร, 2545, หน้า 6)

ตารางที่ 1 ความหมายของหนี้สิน

นักวิชาการ	ความผูกพัน ระหว่างเจ้าหนี้กับ ลูกหนี้ จนกว่าจะ ชำระหนี้ครบ	สิทธิในการ เรียกร้องให้ชำระ หนี้ตามกฎหมาย	ความเชื่อและ ความไว้วางใจซึ่ง กันและกัน
1. โสภณ รัตนากร	✓		
2. ดี เบคเกอร์ (De Becker)		✓	
3. ชัคเตอร์ (Schuster)	✓	✓	
4. พาเนียล (Planiel)	✓		
5. ซูล ลิทวินอฟ (Sual Litvinoff)	✓	✓	
6. เสนีย์ ปราโมช	✓	✓	
7. จีค เศรษฐบุตร	✓	✓	
8. จริยา ภัทรธีรานันท์			✓
9. ธนชัย ยมจินดา	✓	✓	
10. สวัสดิ์ พุ่มภักดี	✓	✓	
11. สุนา สิทธิเลิศประสิทธิ์	✓	✓	
12. สโรชิน แฝ้วพงสงและคณะ	✓		

(หมายเหตุ ลำดับที่ 2-5 อ้างถึงในโสภณ รัตนากร, 2545 และลำดับที่ 9-12 อ้างถึงใน ประสิทธิ์ ผาสุข, 2550)

จากการสังเคราะห์คำจำกัดความที่นักวิชาการต่างๆกล่าวไว้ข้างต้น หนี้สินไม่เพียงแต่เป็นความผูกพันระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้จนกว่าจะชำระหนี้ครบ หรือ เป็นความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวพันระหว่างบุคคล ซึ่งมีผลให้อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องชำระหนี้ให้อีกฝ่ายหนึ่ง อันเป็นเรื่องของสิทธิเรียกร้องได้ตามกฎหมาย หรือ เป็นความเชื่อและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผู้ศึกษาวิจัยพอจะสรุปความได้ว่า หนี้สิน หมายถึง ความผูกพันระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้จนกว่าจะชำระหนี้ครบ โดยที่เจ้าหนี้อาจมีสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย นอกจากนี้ความผูกพันดังกล่าวเกิดขึ้นจากความเชื่อและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

ประเภทของหนี้

หนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ หนี้ในระบบกับหนี้นอกระบบ หนี้ในระบบเป็นหนี้ที่ลูกหนี้ทำกับสถาบันการเงินหรือธนาคารที่มีกฎหมายรับรองและควบคุมอยู่ส่วนหนี้นอกระบบเป็นหนี้ที่เกิดจากลูกหนี้ไม่สามารถกู้กับสถาบันการเงินหรือธนาคารได้ จึงไปใช้บริการหนี้นอกระบบ ความแตกต่างระหว่างหนี้ในระบบกับหนี้นอกระบบมีดังนี้ คือ

1. หนี้ในระบบ จะมีกฎหมายควบคุมอยู่ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้ค้าประกัน เจ้าหนี้ ลูกหนี้ ฯลฯ จะต้องปฏิบัติและได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายอย่างยุติธรรม กฎเกณฑ์ กติกา เงื่อนไขและข้อบังคับต่าง ๆ ของหนี้ในระบบจะมีความยุติธรรม ไม่มีการเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาหนี้สินเช่นปัญหาการผิดนัดชำระหนี้ ก็มีขั้นตอนและกระบวนการในการดำเนินการตามกฎหมายที่ชัดเจนแบบตรงไปตรงมา หนี้ในระบบหากฟ้องร้องแล้วก็จะมีการบังคับจำนองหรือขายทอดตลาดสินทรัพย์หรือหลักประกันไปตามขั้นตอน ทั้งฝ่ายลูกหนี้และเจ้าหนี้ก็ได้มีโอกาสที่จะต่อสู้กันในศาลได้อย่างเท่าเทียมกันไม่มีความเหลื่อมล้ำและอยู่ภายใต้กฎหมายเหมือนกัน

2. หนี้นอกระบบ ลูกหนี้ที่เป็นหนี้นอกระบบส่วนมากเป็นคนที่ไม่มีความรู้และไม่สามารถกู้หนี้ในระบบได้ จึงต้องหันไปใช้บริการของหนี้นอกระบบที่เจ้าหนี้นอกระบบจะเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ กติกา เงื่อนไขต่าง ๆ ตามความพอใจ การเอารัดเอาเปรียบจากเจ้าหนี้นอกระบบเริ่มตั้งแต่การปล่อยกู้ ซึ่งมักจะปล่อยกู้โดยไม่มีสัญญาหรือหลักฐานใด ๆ แล้วเก็บเงินค่าผ่อนชำระรายวัน ดอกเบี้ยที่คิดจากลูกหนี้ก็แพงกว่าอัตราดอกเบี้ยของหนี้ในระบบ

หนี้นอกระบบ

หนี้นอกระบบ หมายถึง การกู้หนี้ยืมสินที่ไม่อยู่ในระบบสถาบันการเงิน เช่น การกู้ยืมกันระหว่างเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้อง ซึ่งการกู้ยืมเงินดังกล่าวจะไม่มีกฎกติกา มารยาท ที่เป็นมาตรฐาน เช่น การทำสัญญากู้ยืมเงินอาจจะใช้กระดาษเปล่าเขียน ข้อความการกู้ยืมเงิน โดยใช้ลายมือของลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เป็นผู้เขียน ซึ่งบางครั้งก็ไม่มีพยานรับรู้ หรือบางครั้งก็มีการขูดลบขีดฆ่า (เยาวเรศ ทับพันซ์, 2551, หน้า 8)

สาเหตุของการเป็นหนี้สามารถจะจำแนกเป็นเหตุผลหลัก ๆ ได้ดังนี้

1. ความยากจน เนื่องจากไม่มีเงินเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต หรือยากจนเพราะการล้มละลายของการลงทุนทำมาหากิน เช่น ทำนาแล้วน้ำท่วม ผลผลิตตกต่ำ ผลตอบแทนไม่คุ้มกับการลงทุน

2. การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินตัว หารายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย และวัตถุนิยมมากเกินไป เช่น ช้อรด ช้อบ้านราคาแพง กินอยู่หรูหราเกินฐานะ

3. พฤติกรรม “หมุนหนี้” คือลูกหนี้ที่กู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้หนึ่งไปใช้คืนแหล่งกู้ยืมอีกแห่งหนึ่งที่เร่งรัดมากกว่า กลายเป็นหนี้สินที่พอกพูนไม่รู้จบ (กรุงเทพมหานคร, 2552)

การที่คนเป็นหนี้ มี 2 สาเหตุที่สำคัญ คือทัศนคติทางการเงิน และพฤติกรรมการใช้เงิน ในส่วนของทัศนคติทางการเงิน จะอาศัยกรอบแนวคิดของเศรษฐศาสตร์จิตวิทยา (Economic psychology) ซึ่งมีนักคิดคนสำคัญ อาทิ ลิวิงสโตน และลันด์ (Livingstone & Lunt, 1992, pp. 111-134) ซึ่งศึกษาองค์ประกอบของระดับหนี้ส่วนบุคคลและการจ่ายคืน พบว่าปัจจัยทางทัศนคติ (Attitudinal factors) ของปัจเจกบุคคลที่เห็นด้วยและต่อต้านกับการเป็นหนี้ เป็นกุญแจสำคัญกับการเป็นหนี้ ซึ่งผลการค้นผลดังกล่าวสอดคล้องกับการค้นพบของ ลี และคณะ (Lea, Webley & Levine, 1993, pp. 85-119) พบว่าระดับการเป็นหนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางทัศนคติ และเตือนว่า การยอมรับทัศนคติการเป็นหนี้ จนถึงขั้นการเป็นหนี้ในระดับสูง และการเพิ่มหนี้อย่างต่อเนื่อง จะนำไปสู่วัฒนธรรมการเป็นหนี้ที่ไม่สามารถจัดการได้ (Culture of indebtedness)

การศึกษาของซิมเมอร์แมน (Zimmerman, 2000) แสดงให้เห็นว่าคนอเมริกันมีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลง จากการระอายต่อการเป็นหนี้ เปลี่ยนเป็นการยอมรับที่จะเป็นหนี้ กับสภาวะดังกล่าว โดยมองว่าการเป็นหนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตสมัยใหม่ และมากกว่าครึ่งหนึ่งของลูกจ้างอเมริกา ยอมรับว่ามีหนี้จากบัตรเครดิตเดือนต่อเดือน

การศึกษาของซิมเมอร์แมน (Zimmerman, 2000) และการศึกษาของลี และคณะ (Lea et al., 1993, pp. 85-119) ได้สร้างแนวคิดที่สำคัญของวงจรหนี้ว่า ผู้ที่มีแนวโน้มจะเป็นหนี้ในรูปแบบหนึ่งจะมีความเป็นไปได้สูงที่จะเป็นหนี้ในอีกหลาย ๆ รูปแบบตามมา

สำหรับพฤติกรรมการใช้เงินที่ทำให้เป็นหนี้ การ์แมนและคณะ (Garman et al., 1996, pp. 157-168) ได้ยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าวว่าประกอบด้วย การใช้เงินเกินความจำเป็นบ่อย ๆ การใช้วงเงินเครดิตที่มีอยู่เป็นประจำ การสั่งจ่ายเช็คที่ไม่สามารถขึ้นเงินได้ การมีทุนสำรองฉุกเฉินต่ำหรือไม่มีเลย จำนวนภาระหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินที่มี การเบิกเงินสดล่วงหน้าจากบัตรเครดิต การกู้เงินจากกองทุนกู้ยืม การไม่แบ่งเงินบางส่วนเพื่อการวางแผนเมื่อเกษียณอายุ การถูกจัดอยู่ในประเภทบุคคลล้มละลาย

จากการศึกษาของค็อกซ์ และแจ็ปปอลลี (Cox & Jappelli, 1990, pp. 445-454) ประเมินว่าโดยเฉลี่ย ระดับหนี้ที่อยู่ในความต้องการมีประมาณร้อยละ 75 ซึ่งสูงกว่าระดับการบริโภคในครัวเรือนที่เ็นอยู่จริง แจ็ปปอลลีกล่าวว่า เรื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นความตึงเครียดทางการเงิน (Jappelli, 1990, pp. 219-234) ขณะที่ค็อกซ์ และแจ็ปปอลลี (Cox & Jappelli, 1990, pp. 445-454) เชื่อว่ามีความต้องการบางอย่างแอบแฝงกับการใช้บัตรเครดิต จากการศึกษาของก๊อดวิน (Godwin, 1997 อ้างถึงใน Robb, 2007) พบว่าระดับหนี้สินของครัวเรือนมีแนวโน้มสูงขึ้นอยู่กับความสามารถ

และความเต็มใจที่จะใช้จ่าย กรอสส์ และ โซลเลส (Gross & Souleles, 2002, pp. 148-185) ตั้งเกดว่าระดับของการเป็นหนี้ได้เพิ่มสูงขึ้นตามจำนวนของผู้ใช้บัตรเครดิตและเพิ่มขึ้นตามอัตราการใช้จ่ายเงินจากผู้ถือบัตรเครดิต ผลของการเป็นหนี้จะนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ดังที่การ์แมน และคณะ (Garman et al., 1996, 157-168) กล่าวถึง ผลลัพธ์จากการมีพฤติกรรมทางการเงินที่ไม่ดี จะนำไปสู่ การได้รับหมายเตือนย้อนหลังจากเจ้าหนี้หรือบริษัทบัตรเครดิต การถูกโทรศัพท์ตามทั้งที่บ้านและที่ทำงาน การมีปากเสียงกับสมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องเงิน การขาดความคล่องมือในการใช้จ่ายใช้สอย เช็คเด็ง เจ้าหนี้เข้ายึดคอสั่งหาริมทรัพย์ ถูกยึดทรัพย์ ได้รับหมายเรียกจ่ายภาษีหรือค่าแรง การใช้สารเสพติด การเล่นการพนัน การถูกยึดสินทรัพย์ที่จำนองไว้ และการถูกไล่ออกจากที่อยู่อาศัย เพียร์ซ และคณะ (Peirce, Frone, Russell & Cooper, 1996, pp. 38-47) พบว่าความเครียดจากสถานการณ์การเงินส่วนบุคคลเป็นหนึ่งในหลายปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดทางจิตใจ เนื่องจากวิถีชีวิตพื้นฐานของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับทรัพยากรการเงินส่วนบุคคลและการจัดการ ไบเลย์ และคณะ (Bailey, Woodiel, Turner & Young, 1998, pp. 198-206) กล่าวว่าความตึงเครียดทางการเงินเป็นตัวก่อให้เกิดความเครียดระดับสูงโดยรวมทั้งส่วนบุคคลและการทำงาน ในขณะที่การ์แมน และคณะ (Garman et al., 1996, pp. 157-168) กล่าวว่าปัญหาการเงินนำมาซึ่งผลกระทบที่ร้ายแรงต่อความมั่นคงทางการเงินของครอบครัว และในขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลต่อการตอบสนองของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับหนี้สินที่มีปัญหาและแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของหนี้ที่มีปัญหา

ไฮร์ชแมน (Hirschman, 1985, 2004 อ้างถึงใน Tan, 2010) ฮอช และ เลียวเวนสไตน์ (Hoch & Loewenstein, 1991, 2004 อ้างถึงใน Tan, 2010) กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค มีทั้งปัจจัยภายในและภายนอก รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ทั้งระยะยาวและระยะสั้น

ชรินทร์ พิทยาวิวิช (2535, อ้างถึงใน สุรพล ไหลมณี, 2539, หน้า 4-5) ได้สรุปสาเหตุของปัญหาของลูกหนี้ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหา 3 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้หากเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ เช่น ภาวะเศรษฐกิจจัดว่าเป็นปัญหาสำคัญในการประกอบธุรกิจ หากภาวะเศรษฐกิจดีและเจริญรุ่งเรืองจะส่งผลให้ธุรกิจมีการขยายตัวและประสบความสำเร็จไปด้วยดี หากภาวะเศรษฐกิจซบเซาหรือตกต่ำ ก็จะทำให้เกิดการชะลอตัวด้านการลงทุนทำให้บางธุรกิจก็ประสบปัญหาตามไปด้วยหรือส่งผลให้ราคาผลผลิตตกต่ำ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลเป็นการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปตามกฎหมายและรัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายเพื่อให้เหมาะสมกับประเทศในภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยจะควบคุมราคาสินค้าให้เงินอุดหนุนหรือ

จัดเก็บภาษีอากรเพิ่มขึ้น การเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุ ฯลฯ ซึ่งมีผลต่อการผลิตของลูกค้า และการชำระหนี้คืนธนาคาร เป็นต้น

2. ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากเหตุต่าง ๆ ภายในของธนาคารพาณิชย์เอง เป็นต้นว่า การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย การประมาณราคาหลักทรัพย์ที่ไม่เหมาะสม คุณสมบัติของพนักงาน สินเชื่อ ระบบการติดตามและควบคุมหนี้ของธนาคารไม่ต่อเนื่อง การปล่อยสินเชื่อโดยไม่กลั่นกรอง ให้ดี โดยเน้นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างลูกค้าและผู้จัดการตลอดจนพนักงานสินเชื่อ รวมทั้ง เงื่อนไขการชำระหนี้ของลูกค้าไม่ชัดเจน

3. ปัญหาที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง ว่าลูกหนี้ใช้เงินที่ธนาคารให้กู้ยืมไปผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม การใช้จ่ายของลูกหนี้ฟุ่มเฟือยมีหนี้สินกับบุคคลภายนอก ทำการค้าเกินตัว การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารงาน การทุจริต การเจ็บป่วย การได้รับอุบัติเหตุของผู้บริหารหรือทีมงาน การรวมหนี้ โดยที่เดียว แม้ว่าจะมีการเสียดำปรับก็ยอม เกิดจากมีเหตุผลปกติในส่วนตัวลูกหนี้ เช่น ดาย ย้ายถิ่น ที่อยู่ ดิดคูก บวชไม่สึก ทูพผลภาพ ป่วยเรื้อรัง วิกลจริต ฯลฯ การมีค่าใช้จ่ายที่ฉุกเฉิน เกิดขึ้นในครอบครัว ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีเจตนาบิดพลิ้ว ถูกบุคคลภายนอกดำเนินคดีและยึดทรัพย์ขายทอดตลาด

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ตารางที่ 2 ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

นักวิชาการ	การกระทำที่ เกี่ยวข้องกับ การได้รับ และใช้สินค้า และบริการ	กระบวนการ ที่ต้อง ตัดสินใจ	กระบวนการของ การแสวงหา ซื้อ ใช้ ประเมินผล กำจัด สินค้าและ บริการ	การตอบสนอง ความพึงพอใจ ความต้องการ แรงปรารถนา
1. เอนเกล และคณะ (Engel et al)	✓	✓		
2. ชิฟแมน และคานุก (Schiffman & Kanuk)			✓	
3. เบลช์ และเบลช์ (Belch & Belch)				✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

นักวิชาการ	การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการได้รับ และใช้สินค้าและบริการ	กระบวนการ ที่ต้อง ตัดสินใจ	กระบวนการ ของการ แสวงหา ซื้อ ใช้ ประเมินผล บริโภค สินค้า และบริการ	การ ตอบสนอง ความพึง พอใจ ความ ต้องการ แรง ปรารถนา
4. คาร์ดส์ และคณะ (Kardes et al)			✓	

จากการสังเคราะห์คำจำกัดความที่นักวิชาการต่างๆกล่าวไว้ข้างต้น พฤติกรรมผู้บริโภค คือ การกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการ รวมไปถึง กระบวนการตัดสินใจที่มีอยู่ก่อนและมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ผู้บริโภคแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการเสาะหา ซื้อ ใช้ ประเมินผล บริโภคสินค้า และ บริการ และแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลา และกำลังเพื่อ บริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ซื้อเมื่อไร อย่างไร ที่ไหน และบ่อยแค่ไหน อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมมากมาย ด้วยเป้าหมายของ ความพึงพอใจ ความต้องการ และแรงปรารถนา

นักเศรษฐศาสตร์ได้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคของมนุษย์ ไว้ดังนี้ (ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ และก่อเกียรติ, 2545, หน้า 76-77)

1. ผู้บริโภคจะเลือกบริโภคสินค้า และบริการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้เกิด ความพึงพอใจมากที่สุด (Maximum utility) เป็นเครื่องตัดสินใจในการใช้จ่ายที่มีอยู่อย่างจำกัด ของเขา
2. ผู้บริโภคแต่ละคนจะมีความพึงพอใจ หรือเห็นอรรถประโยชน์ของสินค้า หรือบริการ

แต่แต่ละอย่างแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคลเช่นรายได้ ความต้องการในการใช้สินค้า หรือบริการ รสนิยม เป็นสิ่งประกอบในการตัดสินใจเลือกบริโภค เพื่อทำให้เกิดความพอใจสูงสุดภายใต้ข้อจำกัดของตนเอง

3. กฎว่าด้วยการจัดลำดับในการบริโภค รายได้ของคนเราทุกคนมีอยู่อย่างจำกัด ควรจะจัดสรรรายได้เพื่อใช้จ่ายในการบริโภคให้เหมาะกับตนเอง สมาชิกภายในครอบครัว ที่มีความจำเป็นก่อนหลัง มีความพอใจมากที่สุด สิ่งใดที่ไม่จำเป็นก็ไม่ควรบริโภค

4. กฎว่าด้วยความพึงพอใจที่ได้รับการบริโภคสินค้าหลายอย่าง ความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด เช่น มีบ้านแล้วก็อยากมีผ้าม่าน โต๊ะรับแขก เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ ในเวลาเดียวกันก็ควรคำนึงถึงรายได้ของตนเองด้วย

5. กฎของเซย์ (Say's law) กล่าวว่า "สินค้าที่ผลิตออกมาทั้งหมดเป็นสินค้าที่มีผู้ต้องการบริโภค หรือ Demand เท่ากับ Supply" หมายความว่า สินค้าที่ผลิตออกมาทั้งหมด เป็นสินค้าที่มีผู้ต้องการบริโภค เพราะถ้าคิดว่าไม่มีผู้บริโภคก็จะผลิตต่อไปไม่ได้ และความต้องการของผู้บริโภคมักไม่มีที่สิ้นสุด จึงต้องมีการผลิตต่อไปอีก

6. กฎของพาเคิมสันด์ กล่าวว่า "คนเราเมื่อคาดหวังว่าตนเองจะมีรายได้เข้ามาแน่นอนหรือมีรายได้เพิ่มขึ้น ย่อมนึกคิดที่จะใช้จ่ายเงินจำนวนนั้นในสิ่งที่ต้องการอยู่แล้ว และจะเป็นไปเช่นนี้ตลอดไป"

ตัวแปรหนี้สิน เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้บริโภค ที่สำคัญอีกตัวแปรหนึ่ง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากงานของไบรอันท์ (Bryant, 1990 อ้างถึงใน Baeck & Kim, 2005) ซึ่งกล่าวว่า ทรัพยากรทั้งหมดซึ่งรวมทรัพย์สินและรายได้ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้บริโภค ทั้งสิ้น ฉะนั้น การนำรายได้ในอนาคตมาใช้ก่อน หรือการนำทรัพย์สินในอนาคตมาใช้ก่อน เป็นความหมายของคำว่า หนี้สิน จึงแสดงว่า ตัวแปรหนี้สิน ย่อมมีผลต่อการเพิ่มทรัพยากรในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค จากการทบทวนแนวความคิดที่เกี่ยวกับการบริโภค จะเห็นได้ว่า ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกแบบแผนการบริโภคแบบใดจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล ขึ้นอยู่กับลักษณะของครัวเรือน พิสค์ (Pischke, 1995, pp. 805-840) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่สุดท้ายอาจจะพบว่าผู้บริโภคอาจไม่มีเหตุมีผลในการตัดสินใจบริโภค ภายใต้ปัจจัยบางอย่าง อาทิ ความไม่รู้จึงทำให้ไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนการบริโภค นอกจากนั้นความสามารถในการกู้ การเป็นหนี้ อาจทำให้ความมีเหตุมีผลของผู้บริโภคลดลงด้วย จากงานวิจัยเชิงประจักษ์ของเฟอร์นันเดซ-คอร์ฟเยโด (Fernandez-Corvyedo, 2002 อ้างถึงใน Weerachai Thavornthon, 2009, p. 17) ซึ่งได้ย้ำความสำคัญของตัวแปรหนี้สินที่มีต่อการใช้จ่ายของผู้บริโภค

รายละเอียดของแหล่งข้อมูลบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์ในนิคม อุตสาหกรรมอมตะนครจังหวัดชลบุรี

โครงสร้างขององค์การ

ลักษณะธุรกิจประเภท ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ชลบุรี บริษัทก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2546 บนเนื้อที่ 130,000 ตร.ม. (80 ไร่) เพื่อทำการผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับชิ้นส่วนยานยนต์ ร่วมทุนระหว่างประเทศญี่ปุ่น 90% ไทย 10% การบริหารงานดำเนินงานไปภายใต้ปรัชญาเดียวกันของบริษัท เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าอย่างเหนือความคาดหมาย หุ่นเทเพื่อชีวิตที่ดีกว่า โดยการสร้างสรรค์คุณค่าร่วมกับวิสัยทัศน์แห่งอนาคต ซึ่งยึดหลักการบริหารจัดการ (Principle management) ดังนี้

1. ความพึงพอใจของลูกค้า ในผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ ก้าวสู่ระดับโลกภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่คาดเดาได้ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างสมดุล ให้ความสำคัญกับองค์การ และเคารพปัจเจกบุคคล
2. สร้างสรรค์ทางความคิด เพียงตรงในการกระทำ ให้ความร่วมมือและเป็นผู้บุกเบิกเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจ โดยการหมั่นปรับปรุงตัวเอง
3. คำนึงถึงการเติบโตและความเจริญรุ่งเรืองขององค์การและพนักงาน โดยการผลักดันให้เกิดวัฒนธรรมที่พนักงานทั้งหมดสามารถพัฒนาตนเองและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจขององค์การด้วยขีดสุดของความสามารถของพวกเขา
4. ยึดมั่นค่านิยมหลักขององค์การ ด้วยการสร้างความน่าเชื่อถือ ความร่วมแรงร่วมใจ การมองการณ์ไกลด้วยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนบนพื้นฐานของการคาดการณ์ความต้องการในอนาคต รวมถึงค้นหาริธีที่หลากหลายเท่าที่จะเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาและมุ่งมั่นดำเนินการจนกว่าจะสำเร็จ

โครงสร้างการบริหารงาน

ปัจจุบันจำนวนพนักงานของบริษัทฯ ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2556 มีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 2,461 คน (ที่มา: บันทึกอัตรากำลังคนประจำปี 2556 บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี) ซึ่งพนักงานทุกคนถือเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินงานให้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งองค์การมีนโยบายในการบริหารจัดการ คือ มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ และต้องการให้ผู้บริหารกลุ่มปัจจุบัน หรือที่จะได้รับการปรับตำแหน่งมาให้องค์การสามารถบริหารจัดการแทนผู้บริหารชาวญี่ปุ่นได้ ตามนโยบาย Localization ซึ่งนั่นหมายถึงการสร้างทีมผู้บริหารที่แข็งแกร่ง ไม่ใช่เพียงแค่ผู้บริหารคนใดคนหนึ่งที่เป็นเลิศ แต่

ต้องการทีมผู้บริหารที่เป็นเลิศ โดยมุ่งเน้นกลยุทธ์การบริหารจัดการไปในทิศทางเดียวกัน และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ โดยผ่านกลยุทธ์ขององค์กร

บริษัท แบ่งการบริหารงานออกเป็น 2 หน่วยงานหลัก ได้แก่ ฝ่ายผลิต และฝ่ายสำนักงาน แบ่งโครงสร้างการบังคับบัญชาออกเป็น 13 ลำดับชั้น ตั้งแต่พนักงานฝ่ายผลิตถึงประธานบริษัท เป็นการบริหารร่วมกันระหว่างหัวหน้างานคนไทย ผู้บริหารระดับกลางคนไทย และผู้บริหารระดับสูงชาวญี่ปุ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาริชาติ วรวิทย์สัตตญาณ (2547) ศึกษาเรื่องการสำรวจหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ บัตรเครดิต ผลการศึกษาพบว่า อายุที่นิยมในการมีบัตรเครดิตคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด มีลักษณะการใช้บัตรเครดิตในการเบิกถอนเงินสดล่วงหน้า ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด อาชีพที่มีบัตรเครดิตมากที่สุด คือ พนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งนิยมใช้บัตรเครดิตในการเบิกถอนเงินสดล่วงหน้า และผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาท นิยมใช้บัตรเครดิตในการซื้อสินค้าและบริการ โดยอายุ การศึกษา อาชีพ มีความสัมพันธ์กับวงเงินการอนุมัติ จำนวนบัตรเครดิต ลักษณะการใช้บัตรเครดิต และประเภทของบัตรเครดิต ซึ่งธนาคารใช้สิ่งเหล่านี้ในการพิจารณาสินเชื่อบัตรเครดิต จากผลข้างต้นที่กล่าวมา ภาครัฐ ธนาคารแห่งประเทศไทย ต้องมีมาตรการที่เข้มงวดและเคร่งครัดเพื่อควบคุมสถาบันการเงินต่าง ๆ ให้อยู่ในข้อกำหนด กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสถาบันการเงิน และที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ก็ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด กฎเกณฑ์ที่ทางการได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดและเข้มงวด เช่นกัน

พิชากร แจ่มศรี (2550) ศึกษาเรื่องภาวะหนี้สินและแนวทางการบริหารหนี้สินของ สหกรณ์ออมทรัพย์ครูนนทบุรี จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือนพอใช้กับค่าใช้จ่ายที่เกิด ร้อยละ 73.11 และไม่พอใช้จ่าย หลังหักค่าใช้จ่ายร้อยละ 25.77

ยงยุทธ สอนไม้ (2550) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาภาวะผู้นำนายทหารประทวนกองพลทหารราบที่ 3 กับการลดภาระหนี้สินครัวเรือน พบว่าแรงจูงใจภายในเป็นสาเหตุของการเกิดภาวะหนี้เพราะเป็นความต้องการจากแรงขับภายในของมนุษย์ที่ชอบความสะดวกสบาย และต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมว่าตนมีสัญลักษณ์ของวัตถุและการครอบครอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้นายทหารชั้นประทวนมีรายจ่ายและหนี้สินเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ เห็นเขามีก็อยากมีบ้าง กลัวน้อยหน้าคนอื่น เป็นต้น

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2552) ระบุนคนกรุงเทพฯ และปริมณฑลร้อยละ 79 เห็นด้วย กับโครงการพวงหนี้นอกระบบของรัฐบาล แม้ส่วนใหญ่จะเห็นว่าความรู้จักรู้วางแผนใช้จ่ายอย่าง

เหมาะสม ไม่พุ่มเฟือย เป็นทางแก้ปัญหาหนี้ในระบบที่ดีที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เป็นหนี้ร้อยละ 28.7 เคยถูกติดตามทวงหนี้ด้วยวิธีการที่เข้าข่ายละเมิดสิทธิส่วนบุคคล จากผลสำรวจได้เปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ที่มีภาระหนี้สินอยู่ในปัจจุบันกับผู้ที่ไม่มีภาระหนี้สิน พบว่า ผู้ที่ไม่มีภาระหนี้สินร้อยละ 45.6 ส่วนผู้ที่มีภาระหนี้สินร้อยละ 54.4 ประกอบด้วย เป็นหนี้ในระบบอย่างเดียว ร้อยละ 29.2 เป็นหนี้นอกระบบอย่างเดียว ร้อยละ 13.6 และเป็นหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ ร้อยละ 11.6 จะเป็นที่เห็นว่าหนี้นอกระบบนั้นมีอัตราเท่ากับครึ่งหนึ่งของหนี้สินทั้งหมด ประชากรในกลุ่มสำรวจได้ให้ความเห็นต่อทางออกหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเป็นหนี้นอกระบบของคนไทยที่ดีที่สุด คือ ต้องรู้จักวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสมไม่พุ่มเฟือย ร้อยละ 51.2 ภาครัฐควรเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น ร้อยละ 28.1 สถาบันทางการเงินควรกำหนดหลักเกณฑ์การกู้ให้ง่ายขึ้น ร้อยละ 16.6 และเจ้าหน้าที่ต้องปราบปรามอย่างจริงจังทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เสริม ร้อยละ 4.1 จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2552 พบว่า ครัวเรือนทั่วประเทศมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 20,903 บาท ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการทำงานถึง 72% ส่วนที่เหลือเป็นรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากดอกเบี้ย รายได้ในรูปของสวัสดิการ เป็นต้น ขณะที่รายจ่ายของครัวเรือนทั่วประเทศในปี 52 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 16,205 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ 34.2% เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมา 20.1% เป็นค่าที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ภายในบ้าน ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและยานพาหนะ 17.7% แต่ทั้งนี้ยังพบว่ามียค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ค่าภาษีของขั้วถั่ว เบี้ยประกันภัย ซ้อสลากกินแบ่ง หวย ค่าดอกเบี้ย สูงถึง 12.1%

วิภาดา กิจสัมพันธ์วงศ์ (2556) ศึกษาเรื่องลักษณะหนี้สินและแนวทางแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานบริษัทเอสบี คอยล์ เซ็นเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัดพบว่า ระดับความคิดเห็นของลักษณะการก่อหนี้ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับน้อยคือหนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่ายในครัวเรือน หนี้สินที่เกิดจากการบริโภคเกินความจำเป็น หนี้สินที่เกิดจากความจำเป็นที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และระดับน้อยที่สุดคือ หนี้สินที่เกิดจากการลงทุนตามลำดับ ส่วนระดับความคิดเห็นของแนวทางแก้ไขปัญหาหนี้สิน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยดังนี้ การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ของบริษัท การจัดหาแหล่งเงินกู้กับสถาบันการเงินที่เหมาะสม การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สิน และการวางแผนการเงินให้พนักงาน ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า พนักงานที่มีอายุ ตำแหน่งหน้าที่ สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการก่อหนี้สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เพศและรายได้ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการก่อหนี้สินไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

แนวทางการแก้ไขปัญหาคู่แข่งต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เพศ ตำแหน่งหน้าที่ รายได้และสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาคู่แข่งไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กล่าวมาแล้วนี้ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้สินคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และพฤติกรรม การบริโภคและการใช้จ่าย ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีของโลกปัจจุบันส่งผลต่อทัศนคติและ พฤติกรรมของผู้บริโภค การใช้จ่ายเกินตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองจึงเกิดขึ้น ถ้าไม่ สามารถควบคุมได้ ทั้งนี้เมื่อความสมดุลของรายได้อาจต่ำกว่ารายจ่ายเสียไป โดยที่เมื่อรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ก็จะก่อให้เกิดการสร้างหนี้สิน และถ้ารายได้น้อยกว่ารายจ่ายต่อเนื่องเป็นเวลานาน ก็จะก่อให้เกิดการ เป็นหนี้สินที่มากขึ้นและหลากหลายรูปแบบตามมา ความสะดวกและคล่องตัวของ การให้กู้ประเภท ต่างๆทั้งเงินกู้ในระบบและนอกระบบ ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะของ ตนเอง นอกจากนี้หนี้สินที่เกิดจากความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทั้งส่วนตัวและครอบครัว เป็น ปัจจัยย่อยของการเกิดหนี้สินอีกสาเหตุหนึ่ง นอกจากนี้การมีหนี้สินส่งผลต่อการ ใช้ชีวิตและการ ปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรต่างๆที่มีผู้ปฏิบัติงานอยู่จำนวนมาก ด้วย เหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม ยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี เพื่อให้ทราบถึงปัญหาหนี้สินและ ความแตกต่างในภาวะหนี้สินของพนักงานกลุ่มดังกล่าว ตามปัจจัยส่วนบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว และพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการแก้ไขเรื่อง ดังกล่าว ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาความแตกต่างในภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล, ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมกรบริโภคและการใช้จ่าย โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานในบริษัท ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวน 2,461 คน ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2556 (ที่มา: บันทึกอัตรากำลังคนประจำปี 2556 บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานบางส่วนเพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1970 อ้างถึงใน ประคองกรรณสูตร, 2542) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดยกำหนดค่า

n = ขนาดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนพนักงานในบริษัท ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม

ยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างซึ่งยอมรับได้}$$

ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ค่าความเชื่อมั่น 95% หรือให้มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 แทนค่าในสูตรดังนี้

$$n = \frac{2,461}{1 + 2,461 (0.05)^2} \text{ เท่ากับ } 344.07 \text{ คน}$$

จากการคำนวณตามสูตรกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัย คือ 344.07 คน ดังนั้นกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (พนักงาน) ในการวิจัยทั้งหมดคือจำนวน 349 คน

การสุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษาข้อมูลแทนกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามแผนก (Stratified random sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาตามสัดส่วนและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Quota proportional sample to size) เพื่อนำผลไปใช้สรุปอ้างอิง (Inference) ถึงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ โดยจะสุ่มให้ได้จำนวนพนักงานรวมทั้งสิ้น 349 คน ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างการจำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	จำนวนประชากร(คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
ผลิต	1,716	$\frac{1,716 \times 344.07}{2,461} = 239.92$
สำนักงาน	745	$\frac{745 \times 344.07}{2,461} = 104.15$
รวม	2,461	344.07

เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามโดยการพัฒนาแบบสอบถามของ ประสิทธิ์ ผาสุข โดยพัฒนามาจาก แนวคิดของเมอร์เรย์ (โยธิน ศันสนยุทธ และคณะ, 2533, หน้า 36) เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล การศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ นำมาพัฒนาและใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2. กำหนดขอบเขตในการศึกษาค้นคว้าตามกรอบแนวคิดการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามโดยการนำแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและดัดแปลงแบบสอบถามเดิมที่มีผู้สร้างไว้ให้เหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้ โดยสร้างให้ครอบคลุมกับขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดไว้ข้างต้น แบบสอบถามนี้สร้างโดยการพัฒนาแบบสอบถามของประสิทธิ์ ผาสุข โดยพัฒนามาจาก แนวคิดของเมอร์เรย์ (โยธิน ศันสนียุทธ, 2533, หน้า 36) มาประยุกต์ใช้ที่ใช้ในการศึกษาปัญหาหนี้สินนอกระบบภาคประชาชน ศึกษากรณีประชาชนในเขตอำเภอพนัสนิคมจังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษานำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 28 ข้อ ผู้ศึกษานำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านช่วยตรวจสอบและแก้ไขดังรายชื่อต่อไปนี้

4.1 นายวิบูลย์ ภัทรกิจงานนท์	ผู้จัดการ โรงงาน บริษัทอูซูอิ อินเตอร์เนชั่นแนล คอร์ปอเรชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด
4.2 นางกษิรา พูนผล	ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ บริษัทจาโตโค ประเทศไทย จำกัด
4.3 นายพินัย ศิรินคร	ผู้อำนวยการบริหาร บริษัทเค็นโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด

เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่จึงมีเกณฑ์การหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือตรงตาม

เนื้อหา

สำหรับแบบทดสอบหรือข้อคำถามที่ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในระดับดี สามารถประเมินได้ต้องมีค่า IOC เกินกว่า 0.5 เป็นต้นไป (พิชิต ฤทธิจิรบุญ, 2547, หน้า 423)

แบบสอบถามเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวน 3 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.5 จำนวน 3 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและใช้จ่ายของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวน 8 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.5 จำนวน 8 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลหนี้สินและแหล่งเงินกู้ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวน 9 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.5 จำนวน 9 ข้อ

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

7. ติดตามความคืบหน้าของการตอบแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามคืนภายใน 15 วัน หลังจากที่ได้แจกแบบสอบถามไปแล้ว

จากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติการวิจัยและจากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบว่า การวัดความเชื่อถือได้ (Reliability) ของข้อมูลโดยทั่วไปไม่เป็นที่นิยมใช้กันในทางปฏิบัติ และข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นข้อมูลทั่วไป มิใช่ข้อมูลที่อยู่ในรูปมาตรการประเมิน (Rating scale) (สรชัย พิศาลบุตร และคณะ, 2552, หน้า 31-32) ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้ทำการหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability)

ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาโดยอาศัยแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ประกอบด้วยชุดคำถาม แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ได้แก่ เพศ อายุ อายุงาน ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed form questionnaire)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ได้แก่ รายได้ต่อเดือน (รวม ค่าล่วงเวลา ค่ากะ เบี้ยเลี้ยง และค่าอาหาร) รายได้พิเศษจากงานอดิเรกหรือรายได้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่จากสถานประกอบการต่อเดือน และรายได้ของกลุ่มสมรสต่อเดือน ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed form questionnaire)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของผู้ตอบแบบสอบถามของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ได้แก่ การรับประทานอาหารนอกบ้าน การมีสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว ค่าอาหาร เสื้อผ้า และการใช้จ่ายส่วนตัวทั่วไป ค่าเช่าบ้าน / หอพัก / ค่าผ่อนบ้าน ค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปการะบิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัว และรายจ่ายในส่วนอื่น ๆ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed form questionnaire)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินกู้ของผู้ตอบแบบสอบถามของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ได้แก่ สภาพทางการเงินของพนักงาน หนี้สินที่ตนเองต้องรับภาระ สาเหตุของการเป็นหนี้ แหล่งกู้ยืม การผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยต่อเดือน ระยะเวลาโดยประมาณในการชำระเงินต้นคืน ทั้งหมดตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรก แหล่งกู้ยืมอื่น ที่ปรึกษาใกล้ชิดเมื่อมีปัญหาทางการเงิน และสวัสดิการและกิจกรรมแก้ปัญหาทางการเงินของโรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed form questionnaire)

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของผู้ตอบแบบสอบถามของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี เป็นลักษณะแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open form questionnaire)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา ส่งไปยังผู้บริหารขององค์กรกลุ่มตัวอย่าง

3 4 7 6 4 8

2. ขออนุญาตและเข้าพบรองประธานฝ่ายบริหารขององค์การกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ในการดำเนินการครั้งนี้ ซึ่งก็ได้รับอนุญาตด้วยดี

3. ติดต่อประสานงานกับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ขององค์การกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในการแจกแบบสอบถามให้พนักงานขององค์การกลุ่มตัวอย่าง

4. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อรับแบบสอบถามคืนในเวลาที่กำหนด โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2557 รวมระยะเวลา 15 วัน

5. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผลและหาข้อสรุปต่อไป

การวิเคราะห์ผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีลำดับขั้นการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลในการตอบสมมติฐานการวิจัยทั้ง 2 ข้อดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้กรอกแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย ภาวะหนี้สิน แหล่งเงินกู้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ความถี่ และร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์หาความแตกต่างในภาวะหนี้สิน โดยการวิเคราะห์รูปแบบตารางไขว้ และใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวของเพียร์สัน-ไคสแควร์ (Pearson chi-square) ต่อการทดสอบสมมติฐาน ส่วนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ความถี่ และร้อยละ โดยสรุปและจัดประเภทข้อเท็จจริง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี” โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานทุกระดับในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งหมด 349 ชุด ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

- ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง
- ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง
- ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินกู้ของกลุ่มตัวอย่าง
- การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย และ
- ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ สถานภาพครอบครัว จำนวนบุตร อายุงาน อายุตัว ตำแหน่งงานและระดับการศึกษา

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	85	24.4
หญิง	264	75.6
รวม	349	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพครอบครัว		
โสด	125	35.8
แต่งงาน	213	61.0
หย่าร้าง	11	3.2
รวม	349	100.0
จำนวนบุตร		
ไม่มี	197	56.4
1 คน	120	34.4
2 คน	24	6.9
3 คน	8	2.3
รวม	349	100.0
อายุงาน		
1 ปี	72	20.6
2 ปี	23	6.6
3 ปี	18	5.2
4 ปี	15	4.3
5 ปี	18	5.2
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	203	58.2
รวม	349	100.0
อายุตัว		
ระหว่าง 18-22 ปี	163	46.7
ระหว่าง 23-27 ปี	116	33.2
ระหว่าง 28-32 ปี	36	10.3
ระหว่าง 33-38 ปี	11	3.2
39 ปีขึ้นไป		
รวม	349	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำแหน่งงาน		
ระดับปฏิบัติการ	326	93.4
ระดับบริหาร	23	6.6
รวม	349	100.0
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	147	42.1
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	135	38.7
ปริญญาตรี	61	17.5
สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.7
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน พบว่าเป็นเพศหญิง จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 และเพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่าแต่งงานแล้วจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 โสด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 และหย่าร้างจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามจำนวนบุตร พบว่า ไม่มีบุตรจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 มีบุตร 1 คน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 มีบุตร 2 คน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และมีบุตร 3 คน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามอายุงานและอายุตัว พบว่าส่วนใหญ่มีอายุงานมากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 มีอายุงาน 1 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 มีอายุงาน 2 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 มีอายุงาน 3 ปี และ 5 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และมีอายุงาน 4 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ จากข้อมูลอายุตัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีอายุระหว่าง 23-27 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 มีอายุระหว่าง 28-32 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 มีอายุระหว่าง 33-38 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีอายุระหว่าง 18-22 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และลำดับสุดท้ายคือมีอายุ 39 ปีขึ้นไปจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงานและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งระดับปฏิบัติการ จำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 93.4 และระดับบริหาร จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 จากการจำแนกตามการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หรือเทียบเท่า จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 ปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน (รวมค่าล่วงเวลา ค่ากะ เบี้ยเลี้ยง และค่าอาหาร)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	26	7.4
10,001-20,000 บาท	144	41.3
20,001-30,000 บาท	117	33.5
มากกว่า 30,000 บาท	62	17.8
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลรายได้ต่อเดือน (รวมค่าล่วงเวลา ค่ากะ เบี้ยเลี้ยง และค่าอาหาร) ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 มีรายได้ 20,001-30,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้พิเศษจากงานอดิเรกหรือรายได้
อื่น ๆ ที่ไม่ใช่จากสถานประกอบการต่อเดือน

รายได้พิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	274	78.5
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	9	2.6
1,001-3,000 บาท	27	7.7
มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	39	11.2
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงข้อมูลรายได้พิเศษจากงานอดิเรกหรือรายได้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่จากสถาน
ประกอบการต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ พิเศษ จำนวน 274 คน คิดเป็น
ร้อยละ 78.5 มีรายได้พิเศษ มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไปจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 มีรายได้
พิเศษ 1,001-3,000 บาทจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และมีรายได้พิเศษน้อยกว่าหรือเท่ากับ
1,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของคู่สมรสต่อเดือน

รายได้ของคู่สมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	145	41.5
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาท	6	1.7
6,001-8,000 บาท	13	3.7
8,001-10,000 บาท	165	47.3
มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	20	5.7
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลรายได้ของคู่สมรสต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่
มีรายได้ 8,001-10,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 ไม่มีรายได้ จำนวน 145 คน คิด
เป็นร้อยละ 41.5 มีรายได้มากกว่า 1,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 มีรายได้ 6,001-

8,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และมีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการบริโภคอาหารนอกร้าน

การบริโภคอาหารนอกร้าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	41	11.7
ทุกวัน	34	9.7
สัปดาห์ละวัน	223	63.9
สัปดาห์ละ 3-5 วัน	51	14.6
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงข้อมูลการบริโภคอาหารนอกร้านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่บริโภคอาหารนอกร้านสัปดาห์ละวัน จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 บริโภคอาหารนอกร้านสัปดาห์ละ 3-5 วัน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ไม่เคยบริโภคอาหารนอกร้านเลย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และบริโภคอาหารนอกร้านทุกวัน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีในครอบครัว

สิ่งอำนวยความสะดวก	ไม่มี	ร้อยละ	มี	ร้อยละ
รถยนต์	88	25.2	261	74.8
รถจักรยานยนต์	53	15.2	296	84.8
โทรทัศน์	19	5.4	330	94.6
เครื่องเสียง	131	37.5	218	62.5
เครื่องเล่นวีซีดี	89	25.5	260	74.5
คอมพิวเตอร์	118	33.8	231	66.2
ตู้เย็น	19	5.4	330	94.6

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวก	ไม่มี	ร้อยละ	มี	ร้อยละ
เครื่องซักผ้า	83	23.8	266	76.2
เครื่องทำน้ำอุ่น	222	63.6	127	36.4
เครื่องปรับอากาศ	151	43.3	198	56.7
พัดลม	8	2.3	341	97.7
เตาแก๊ส	82	23.5	267	76.5
ไมโครเวฟ	198	56.7	151	43.3
โทรศัพท์มือถือ	4	1.2	345	98.8
โทรศัพท์บ้าน	314	90.0	35	10.0

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 349 คนที่ตอบครบทุกรายการ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันไม่ว่าจะเป็น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ โทรศัพท์ เครื่องเสียง เครื่องเล่นวีซีดี คอมพิวเตอร์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องทำน้ำอุ่น เครื่องปรับอากาศ พัดลม เตาแก๊ส ไมโครเวฟ และ โทรศัพท์มือถือ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท	65	18.6
3,001-5,000 บาท	109	31.2
5,001-7,000 บาท	70	20.1
มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป	108	30.1
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 3,001-5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ระหว่าง 5,001-7,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าเช่าบ้าน ค่าหอพัก ค่าผ่อนบ้านซึ่งจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน

ค่าเช่าบ้านฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท	41	11.7
2,001-4,000 บาท	159	45.6
4,001-6,000 บาท	53	15.2
มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป	96	27.5
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 11 แสดงข้อมูลค่าเช่าบ้าน ค่าหอพัก ค่าผ่อนบ้านซึ่งจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเช่าบ้าน ค่าหอพัก ค่าผ่อนบ้านซึ่งจ่ายจากรายได้ของตนเอง 2,001-4,000 บาทต่อเดือน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 4,001-6,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน

ค่ารักษาพยาบาลฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท	120	34.4
501-1,000 บาท	97	27.8
1,001-1,500 บาท	54	15.5
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	78	22.3
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 12 แสดงข้อมูลค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาทต่อเดือน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 501-1,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 มากกว่า 1,500 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และ 1,001-1,500 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท	168	48.1
501-1,000 บาท	38	10.9
1,001-1,500 บาท	16	4.6
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	88	25.2
ไม่มี	39	11.2
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 13 แสดงข้อมูลค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ โดยจ่ายจากรายได้ของตนเอง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาทต่อเดือน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 มากกว่า 1,500 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ไม่มีค่าใช้จ่าย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ค่าใช้จ่าย 501-1,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และ 1,001-1,500 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าอุปการะบิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัวต่อเดือน

ค่าอุปการะฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท	5	1.4
501-1,000 บาท	8	2.3
1,001-1,500 บาท	19	5.4
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	281	80.5
ไม่มี	36	10.3
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 14 แสดงข้อมูลค่าอุปการะบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าอุปการะบิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 1,500 บาท ต่อเดือน จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 ไม่มีค่าอุปการะจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีค่าอุปการะ 1,001-1,500 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ตั้งแต่ 501-1,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	91	26.1
ไม่มี	258	73.9
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 73.9 มีค่าใช้จ่ายส่วนอื่น จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1

ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินกู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะทางการเงิน

สถานะทางการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายจ่ายพอดีกับรายรับ	187	53.6
รายรับมากกว่ารายจ่าย	89	25.5
รายจ่ายมากกว่ารายรับ	73	20.9
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 16 แสดงข้อมูลสถานะทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีรายจ่ายพอดีกับรายรับ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 มีรายรับมากกว่ารายจ่าย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะการกู้เงิน

สถานะการกู้เงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่กู้ยืม	187	53.6
กู้ยืม	162	46.4
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 17 แสดงข้อมูลสถานะการกู้เงินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่กู้ยืม จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 และกู้ยืมจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการเป็นหนี้

สาเหตุของการเป็นหนี้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนี้จากการใช้บัตรเครดิต	98	28.1
หนี้จากการผ่อนส่ง เช่น บ้าน รถยนต์	192	55.0
หนี้จากการใช้จ่ายโดยไม่มีวางแผน	33	9.5
หนี้จากการใช้จ่ายเกิน แต่ไม่มีการเพิ่มรายได้	43	12.3

จากตารางที่ 18 แสดงข้อมูลสาเหตุของการเป็นหนี้ที่สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีหนี้จากการผ่อนส่ง เช่น บ้าน รถยนต์ จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 มีหนี้จากการใช้บัตรเครดิต จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 มีหนี้จากการใช้จ่ายเกิน แต่ไม่มีการเพิ่มรายได้ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และมีหนี้จากการใช้จ่ายโดยไม่มีวางแผน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งกู้ยืม

แหล่งกู้ยืม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธนาคารพาณิชย์	113	32.4
ธุรกิจเงินด่วน	55	15.8
กู้ยืมกันเองหรือเล่นแชร์	55	15.8
สวัสดิการกู้ยืมของโรงงาน	46	13.2
สหกรณ์ของสถานประกอบการ	14	4.0

จากตารางที่ 19 แสดงข้อมูลแหล่งกู้ยืมที่สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีแหล่งกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ธุรกิจเงินด่วน และกู้ยืมกันเองหรือเล่นแชร์ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 สวัสดิการกู้ยืมของโรงงาน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และสหกรณ์ของสถานประกอบการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการผ่อนชำระเงินต้น ดอกเบี้ยต่อเดือน

การผ่อนชำระฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	8	2.3
1,001-1,500 บาท	16	4.6
1,501-2,000 บาท	21	6.0
2,001-2,500 บาท	17	4.9
2,501-3,000 บาท	18	5.2
3,001-3,500 บาท	11	3.2
3,501-4,000 บาท	22	6.3
4,001-4,500 บาท	12	3.4
มากกว่า 4,500 บาท	93	26.6
ไม่มี	131	37.5
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 20 แสดงข้อมูลการผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการผ่อนชำระ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผ่อนชำระมากกว่า 4,500 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ผ่อนชำระ 3,501-4,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ผ่อนชำระ 1,501-2,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ผ่อนชำระ 2,501-3,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ผ่อนชำระ 2,001-2,500 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ผ่อนชำระ 1,001-1,500 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ผ่อนชำระ 4,001-4,500 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ผ่อนชำระ 3,001-3,500 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาผ่อนชำระเงินต้นคืนทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรก

ระยะเวลาผ่อนชำระ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 12 เดือน	12	3.4
13-24 เดือน	45	12.9
25-36 เดือน	24	6.9
37-48 เดือน	4	1.1
45-60 เดือน	32	9.2
มากกว่า 5 ปี	104	29.8
ไม่มี	128	36.7
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 21 แสดงข้อมูลระยะเวลาผ่อนชำระเงินต้นคืนทั้งหมดตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการผ่อนชำระ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ผ่อนชำระมากกว่า 5 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ผ่อนชำระ 13-24 เดือน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ผ่อนชำระ 45-60 เดือน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ผ่อนชำระ 25-36 เดือน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ผ่อนชำระ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 12 เดือน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และผ่อนชำระ 37-48 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งกู้ยืมอื่น ๆ ในกรณีที่ไม่มีรายได้ เพียงพอส่งคืนเงินกู้และดอกเบี้ยในบางเดือน

แหล่งกู้ยืมอื่น ๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัวหรือเพื่อน	149	42.7
แหล่งเงินกู้ อื่น ๆ	22	6.3
ไม่มี	178	51.0
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 22 แสดงข้อมูลแหล่งกู้ยืมอื่นๆ ในกรณีที่ไม่มีรายได้เพียงพอส่งคืนเงินกู้ และคอกเบี้ยในบางเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการกู้ยืม จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 กู้ยืมจากครอบครัวหรือเพื่อน จำนวน 149 คนคิดเป็นร้อยละ 42.7 แหล่งเงินกู้ อื่นๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามที่ปรึกษาปัญหาทางการเงินที่ใกล้ชิด

ที่ปรึกษาปัญหาทางการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัว	205	58.7
เพื่อนหรือญาติ	55	15.8
ไม่ปรึกษา	9	2.6
ไม่มี	80	22.9
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 23 แสดงข้อมูลที่ปรึกษาปัญหาทางการเงินที่ใกล้ชิด ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ปรึกษาปัญหาทางการเงินกับครอบครัว จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 ปรึกษาปัญหาทางการเงินกับเพื่อนหรือญาติ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ไม่ปรึกษาทางการเงิน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสวัสดิการและกิจกรรมการแก้ปัญหาทางการเงินของโรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่

สวัสดิการและกิจกรรมการแก้ปัญหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	45	12.9
เปิดให้มีการกู้ยืมจากสถานประกอบการ	140	40.1
สหกรณ์ออมทรัพย์	146	41.8
จัดให้คำปรึกษา	47	13.5
จัดให้ความรู้เกี่ยวกับหนี้สิน	73	20.9

จากตารางที่ 24 แสดงข้อมูลสวัสดิการและกิจกรรมการแก้ปัญหาทางการเงินของโรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่และสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่สวัสดิการและกิจกรรมการแก้ปัญหาของโรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 เปิดให้มีการกู้ยืมจากสถานประกอบการ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 จัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับหนี้สิน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 จัดกิจกรรมให้คำปรึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ไม่มีสวัสดิการและกิจกรรมการแก้ปัญหา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่าง

H₀: ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

H₁: ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สภาวะทางการเงิน	เพศชาย		เพศหญิง		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับรายรับ	28	32.90	159	60.2	
รายรับมากกว่ารายจ่าย	32	37.60	57	21.60	
รายจ่ายมากกว่ารายรับ	25	29.40	48	18.20	
รวม	85	100.00	264	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 25 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า เพศกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างสถานภาพครอบครัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	โสด		แต่งงาน		หย่าร้าง		Pearson chi-square = 0.328*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับรายรับ	62	49.60	121	56.80	4	36.40	
รายรับมากกว่ารายจ่าย	38	30.40	48	22.50	3	27.30	
รายจ่ายมากกว่ารายรับ	25	20.00	44	20.70	4	36.40	
รวม	125	100.00	213	100.00	11	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า สถานภาพครอบครัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.328*)

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนบุตรกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	ไม่มี		1 คน		2 คน		3 คน		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับรายรับ	107	54.30	66	55.00	14	58.30	-	-	
รายรับมากกว่ารายจ่าย	63	32.00	20	16.70	6	25.00	-	-	
รายจ่ายมากกว่ารายรับ	27	13.70	34	28.30	4	16.70	8	100.00	
รวม	197	100.00	120	100.00	24	100.00	8	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า จำนวนบุตร กับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สภาวะทาง	1 ปี		2 ปี		3 ปี		4 ปี		5 ปี		มากกว่า 5 ปี		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดี กับรายรับ	39	54.20	19	82.60	12	66.70	4	26.70	2	11.10	111	54.70	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	23	31.90	-	-	-	-	4	26.70	12	66.70	50	24.60	
รายจ่าย มากกว่ารายรับ	10	13.90	4	17.40	6	33.30	7	46.70	4	22.20	42	20.70	
รวม	72	100.00	23	100.00	18	100.00	15	100.00	18	100.00	203	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า อายุงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 29 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิต
ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สภาวะทางการเงิน	18-22 ปี		23-27 ปี		28-32 ปี		33-38 ปี		39 ปีขึ้นไป		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับรายรับ	16	69.60	95	58.30	61	52.60	12	33.30	3	27.30	
รายรับมากกว่ารายจ่าย	2	8.70	34	20.90	31	26.70	22	61.10	-	-	
รายจ่ายมากกว่ารายรับ	5	21.70	34	20.90	24	20.70	2	5.60	8	72.70	
รวม	23	100.00	163	100.00	116	100.00	36	100.00	11	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 29 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า อายุกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 30 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานใน
บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร
จังหวัดชลบุรี

สภาวะทางการเงิน	ตำแหน่งปฏิบัติการ		ตำแหน่งบริหาร		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับรายรับ	187	57.40	-	-	
รายรับมากกว่ารายจ่าย	69	21.20	20	87.00	
รายจ่ายมากกว่ารายรับ	70	21.50	3	13.00	
รวม	326	100.00	23	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า ตำแหน่งงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 31 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	ม.ปลาย/เทียบเท่า		ปวส./เทียบเท่า		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายน่าพอใจกับ รายรับ	90	61.20	65	48.10	30	49.20	2	33.30	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	19	12.90	42	31.10	24	39.30	4	66.70	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	38	25.90	28	20.70	7	11.50	-	-	
รวม	147	100.00	135	100.00	61	100.00	6	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 31 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า ระดับการศึกษากับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

สมมติฐานที่ 2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

H₀: ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

H₁: ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	ต่ำกว่า 10,000 บาท		10,001-20,000 บาท		20,001-30,000 บาท		มากกว่า 30,001 บาท		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ รายรับ	22	84.60	77	53.50	70	59.80	18	29.00	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	-	-	28	19.40	25	21.40	36	58.10	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	4	15.40	39	27.10	22	18.80	8	12.90	
รวม	26	100.00	144	100.00	117	100.00	62	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า รายได้ต่อเดือนกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 33 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้พิเศษกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	ไม่มี		น้อยกว่า 1,000 บาท		1,001-3,000 บาท		มากกว่า 3,001 บาท		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ รายรับ	165	60.20	2	22.20	14	51.90	6	15.40	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	51	18.60	4	44.40	13	48.10	21	53.80	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	58	21.20	3	33.30	-	-	12	30.80	
รวม	274	100.00	9	100.00	27	100.00	39	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า รายได้พิเศษกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 34 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้คู่สมรสกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	ไม่มี		น้อยกว่า 6,000 บาท		6,001-8,000 บาท		8,001-10,000 บาท		มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ	79	54.50	-	-	8	61.50	97	58.80	3	15.00	
รายรับ											
รายรับมากกว่า	36	24.80	-	-	2	15.40	37	22.40	14	70.00	
รายจ่าย											
รายจ่ายมากกว่า	30	20.70	6	100.00	3	23.10	31	18.80	3	15.00	
รายรับ											
รวม	145	100.00	6	100.00	13	100.00	165	100.00	20	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 34 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า รายได้คู่สมรสกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและ การใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

H₀: พฤติกรรมการบริโภคและ การใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

H₁: พฤติกรรมการบริโภคและ การใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงาน
ในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัด
ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างการรับประทานอาหารนอกบ้านกับภาวะหนี้สิน
ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคม
อุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	ไม่เคย		ทุกวัน		สัปดาห์ละวัน		สัปดาห์ละ 3-5 วัน		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ รายรับ	25	61.00	22	64.70	117	52.50	23	45.10	Pearson chi-square = 0.000*
รายรับมากกว่า รายจ่าย	2	4.90	5	17.70	58	26.00	24	47.10	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	14	34.10	7	20.60	48	21.50	4	7.80	
รวม	41	100.00	34	100.00	223	100.00	51	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า
การรับประทานอาหารนอกบ้านกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม
ยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 36 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	น้อยกว่า 3,000 บาท		3,001-5,000 บาท		5,001-7,000 บาท		มากกว่า 7,001 บาท		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ รายรับ	48	73.80	54	49.50	36	51.40	49	46.70	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	7	10.80	33	30.30	28	40.00	21	20.00	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	10	15.40	22	20.20	6	8.60	35	33.30	
รวม	65	100.00	109	100.00	70	100.00	105	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 36 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 37 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเช่าบ้านกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	น้อยกว่า 2,000 บาท		2,001-4,000 บาท		4,001-6,000 บาท		มากกว่า 6,001 บาท		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ รายรับ	24	58.50	87	54.70	32	60.40	44	45.80	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	13	31.70	40	25.20	6	11.30	30	31.30	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	4	9.80	32	20.10	15	28.30	22	22.90	
รวม	41	100.00	159	100.00	53	100.00	96	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 37 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า ค่าเช่าบ้านกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 38 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ารักษาพยาบาลกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

สถานะทางการเงิน	น้อยกว่า 500 บาท		501-1,000 บาท		1,001-1,500 บาท		มากกว่า 1,501 บาท		Pearson chi-square = 0.000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายจ่ายพอดีกับ รายรับ	74	61.70	63	64.90	22	40.70	28	35.90	
รายรับมากกว่า รายจ่าย	34	28.30	25	25.80	13	24.10	17	21.80	
รายจ่ายมากกว่า รายรับ	12	10.00	9	9.30	19	35.20	33	42.30	
รวม	120	100.00	97	100.00	54	100.00	78	100.00	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 38 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า ค่ารักษาพยาบาลกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

จากตารางที่ 40 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Pearson chi-square พบว่า ค่าอุปการะกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ตารางที่ 41 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน		
1.1 เพศกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
1.2 สถานภาพครอบครัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน		✓
1.3 จำนวนบุตรกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
1.4 อายุงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
1.5 อายุกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
1.6 ตำแหน่งงานกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สมมติฐานที่	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.7 ระดับการศึกษาเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่าง		
2.1 รายได้ต่อเดือนเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
2.2 รายได้พิเศษเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
2.3 รายได้ของกลุ่มสมรสเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
3. พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน		
3.1 การรับประทานอาหารนอกบ้านเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
3.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
3.3 ค่าเช่าบ้านเกี่ยวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สมมติฐานที่	ยอมรับ	ปฏิเสธ
3.4 ค่ารักษาพยาบาลกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
3.5 ค่าการศึกษากับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	
3.6 ค่าอุปการะกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน	✓	

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ปัญหาหนี้สินที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่สามารถแก้ไขได้หรือไม่		
แก้ไขได้หรือไม่	142	40.6
ไม่ได้	72	20.6
เพราะระยะเวลาผ่อนบ้านนาน	42	12.0
เพราะรายได้น้อยกว่ารายจ่าย สินค้ามีราคาแพงขึ้น	30	8.6
ได้	70	20.0
ไม่เพิ่มหนี้สิน	47	13.5

ตารางที่ 42 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ปัญหาหนี้สินที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่สามารถ แก้ไขได้หรือไม่ ได้ (ต่อ)		
ไม่ใช้เงินเกินจากรายได้หรือใช้ให้น้อย ลงจากเดิมเพื่อให้มีเงินออมมากขึ้น	40	11.5
ประหยัด งดการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย เพิ่มรายได้จากงานพิเศษหรืออาชีพ เสริม	35	10.0
ทำงานล่วงเวลาให้มากขึ้น	30	8.6
วางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะกับรายได้	29	8.3
วางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะกับรายได้	10	2.9
2. องค์กรของกลุ่มตัวอย่างช่วยแก้ไขปัญหา หนี้สินได้หรือไม่	146	41.8
ไม่ได้	0	0.0
ได้	146	41.8
ให้กู้ยืมเงินจากแผนกหรือบริษัท ด้วย อัตราดอกเบี้ยต่ำทั้งระยะสั้นและยาว	102	29.2
จัดหาแหล่งเงินกู้จากธนาคารเพื่อชำระ หนี้ในระบบ	42	12.0
กู้ยืมเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์	22	6.3
ให้สหภาพแรงงานมาดูแล	22	6.3
เพิ่มรายได้และสวัสดิการแก่พนักงาน	20	5.7
ปรับโครงสร้างเงินเดือนใหม่	20	5.7
จัดกิจกรรมให้คำแนะนำการจัดการ หนี้สิน	19	5.4
ให้บริษัทช่วยเหลืออย่างจริงจัง	9	2.6

จากตารางที่ 42 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สินที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แยกเป็นไม่สามารถแก้ไขได้ 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 สามารถแก้ไขได้ 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ ในกลุ่มที่ตอบว่าแก้ไขไม่ได้ แยกตามสาเหตุได้ โดยเป็นเพราะว่าระยะเวลาผ่อนบ้านนานจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และเป็นเพราะว่ารายได้ไม่น้อยกว่ารายจ่าย สินค้ำมีราคาแพงขึ้นจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ ในกลุ่มที่ตอบว่าแก้ไขได้ แยกตามสาเหตุได้ โดยการไม่เพิ่มหนี้สินจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ไม่ใช้เงินเกินจากรายได้หรือใช้ให้น้อยลงจากเดิมเพื่อให้มีเงินออมจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ประหยัดงดการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เพิ่มรายได้จากงานพิเศษหรืออาชีพเสริมจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ทำงานล่วงเวลาให้มากขึ้นจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 วางแผนการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับรายได้จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าองค์กรของกลุ่มตัวอย่างช่วยแก้ไขปัญหานี้สินได้หรือไม่ จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 ไม่มีผู้ตอบว่าแก้ไขไม่ได้ ตอบว่าแก้ไขได้จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 โดยแยกเป็นการให้กู้ยืมจากแผนกหรือบริษัทด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 จัดหาแหล่งเงินกู้จากธนาคารเพื่อชำระหนี้ในระบบจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 กู้ยืมเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ให้สหภาพแรงงานมาดูแลจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เพิ่มรายได้และสวัสดิการแก่พนักงานจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ปรับโครงสร้างเงินเดือนใหม่จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 จัดกิจกรรมให้คำแนะนำการจัดการหนี้สินจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ให้บริษัทช่วยเหลืออย่างจริงจังจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาความแตกต่างในภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานทุกระดับในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งหมด 349 คน โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 349 ชุด ได้รับการตอบกลับมา 349 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และได้คัดเลือกแบบสอบถาม ที่มีคุณสมบัติสามารถใช้ในการประมวลผลทั้งสิ้น 349 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยใช้วิธีทางสถิติและคำนวณค่าต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ได้เลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง และได้ใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (วิจิต อุ๋อัน, 2550) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ ± 5 โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยก่อนการเก็บข้อมูลได้มีการตรวจสอบข้อมูล และพนักงานมีความยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษา ทั้งนี้จะต้องยังไม่เคยตอบแบบสอบถามเรื่องนี้มาก่อน ถ้าใช่จึงจะทำการแจกแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเองจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนมากแต่งงานแล้ว และไม่มีบุตร มีอายุงานมากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีอายุระหว่าง 23-27 ปี ส่วนใหญ่ทำงานในระดับปฏิบัติการ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ข้อมูลรายได้พิเศษของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนมากไม่มีรายได้ พิเศษ ข้อมูลรายได้ของกลุ่มสมรสของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 8,001-10,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง

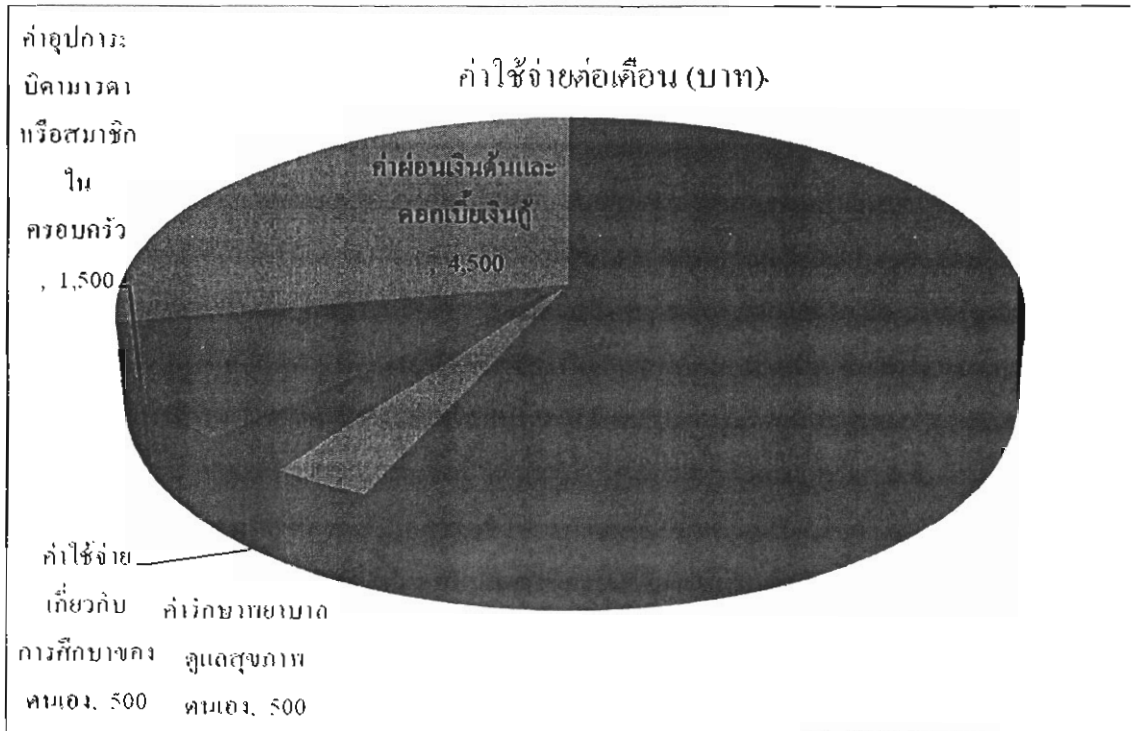
จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน ส่วนใหญ่บริโภคอาหารนอกร้านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่บริโภคอาหารนอกร้านสัปดาห์ละวัน ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ไม่ว่าจะเป็น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ โทรทัศน์เครื่องเสียง เครื่องเล่นวีซีดี คอมพิวเตอร์ ผู้เขียนเครื่องซักผ้า เครื่องทำน้ำอุ่น เครื่องปรับอากาศพัดลม เตารีด ไมโครเวฟ โทรศัพท์มือถือ และโทรศัพท์บ้าน ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 3,001-5,000 บาทต่อเดือน ข้อมูลค่าเช่าบ้านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเช่าบ้าน 2,001-4,000 บาทต่อเดือน ข้อมูลค่ารักษาพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่ารักษาพยาบาลน้อยกว่า 500 บาทต่อเดือน ข้อมูลค่าใช้การทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย น้อยกว่า 500 บาทต่อเดือน ข้อมูลค่าอุปการะบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าอุปการะมากกว่า 1,500 บาทต่อเดือน ข้อมูลค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินกู้ของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน ส่วนใหญ่ มีรายจ่ายพอดีกับรายรับ ข้อมูลสถานะการกู้เงินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่กู้ยืม ข้อมูลสาเหตุของการเป็นหนี้ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีหนี้จากการผ่อนส่ง เช่น บ้าน รถยนต์ ข้อมูลแหล่งกู้ยืมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีแหล่งกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ ข้อมูลการผ่อนชำระของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการผ่อนชำระ ข้อมูลระยะเวลาผ่อนชำระของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการผ่อนชำระ ข้อมูลแหล่งกู้ยืมอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการกู้ยืม ข้อมูลที่ปรึกษาปัญหาทางการเงิน ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ปรึกษาปัญหาทางการเงินกับ

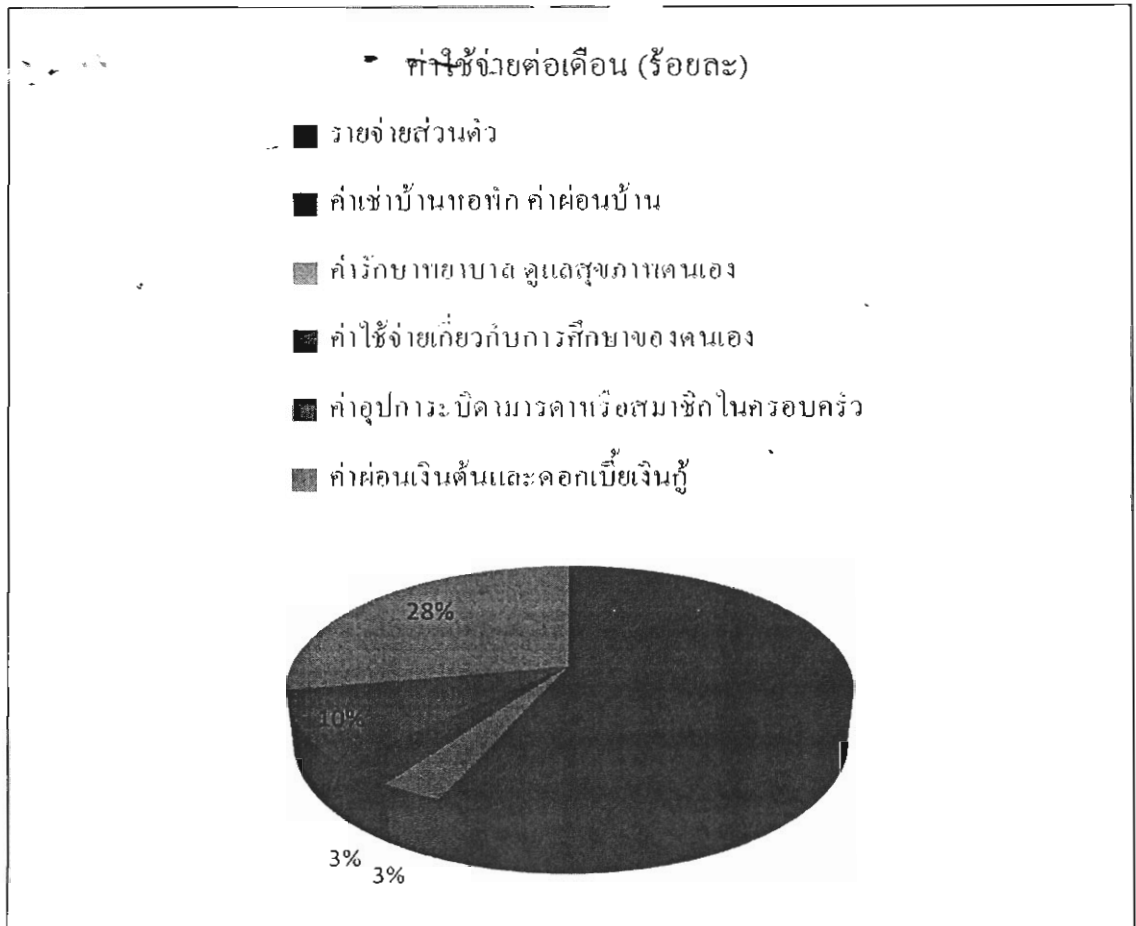
ครอบครัว ข้อมูลกิจกรรมการแก้ปัญหา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่กิจกรรมการแก้ปัญหา ของโรงงาน คือ สหกรณ์ออมทรัพย์

จากข้อมูลที่สรุปได้ข้างต้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น จึงนำค่าใช้จ่ายที่จำแนกรายการ ต่างๆของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดในแต่ละรายการ มาพิจารณาเปรียบเทียบ ว่าแต่ละ รายการมีจำนวนเงินและสัดส่วนเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถแสดงผลได้ตามแผนภูมิที่ 1 และ 2 ตามลำดับดังนี้



ภาพที่ 1 จำนวนเงินค่าใช้จ่ายต่อเดือนจำแนกตามรายการต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง

จากภาพที่ 1 พบว่า รายจ่ายส่วนตัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 5,000 บาท ค่าผ่อนเงินต้นและดอกเบี้ยเงินกู้อยู่ที่ 4,500 บาท ค่าเช่าบ้านหอพักค่าผ่อนบ้านอยู่ที่ 4,000 บาท ค่าอุปการะบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 1,500 บาท ค่ารักษาพยาบาล ดูแลสุขภาพตนเองและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของตนเองเท่ากันอยู่ที่ 500 บาท ตามลำดับ



ภาพที่ 2 สัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อเดือนจำแนกตามรายการต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

จากภาพที่ 2 พบว่า สัดส่วนรายจ่ายส่วนตัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ร้อยละ 31.0 สัดส่วนของค่าผ่อนเงินต้นและดอกเบี้ยเงินกู้อยู่ที่ร้อยละ 28.0 สัดส่วนของค่าเช่าบ้านหอพักค่าผ่อนบ้านอยู่ที่ร้อยละ 25.0 สัดส่วนของค่าอุปการะบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ร้อยละ 10.0 สัดส่วนของค่ารักษาพยาบาล ดูแลสุขภาพตนเองและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของตนเองเท่ากัน อยู่ที่ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่าง

กัน จากผลการวิจัย พบว่า เพศ จำนวนบุตร อายุงาน อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา กับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*) ส่วนสถานภาพครอบครัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson Chi-square = 0.328)

สมมติฐานที่ 2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่าง

กัน จากผลการวิจัย พบว่า รายได้ต่อเดือน รายได้พิเศษ และรายได้คู่กับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson Chi-Square = 0.000*)

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและ การใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่าง

กัน จากผลการวิจัย พบว่า การรับประทานอาหารนอกบ้าน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเช่าบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษา และค่าอุปการะ กับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

จากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แยกเป็น ไม่สามารถแก้ไขได้ 72 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพราะว่าระยะเวลาผ่อนบ้านนานจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ในกลุ่มที่ตอบว่าแก้ไขได้ โดยส่วนใหญ่ตอบการไม่เพิ่มหนี้สินจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

จากผู้ตอบแบบสอบถามว่าองค์กรของกลุ่มตัวอย่างช่วยแก้ไขปัญหาหนี้สินได้หรือไม่ จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 ไม่มีผู้ตอบว่าแก้ไขไม่ได้ ตอบว่าแก้ไขได้จำนวน 146 คน คิด

เป็นร้อยละ 41.8 โดยส่วนใหญ่เป็นการให้กู้ยืมจากแผนกหรือบริษัทด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

อภิปรายผล

จากศึกษาเรื่อง “การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี” โดยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และอ้างอิงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า พนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายรับมากกว่ารายจ่ายมีเพียงร้อยละ 25.5 เท่านั้น นอกจากกลุ่มที่มีรายจ่ายมากกว่ารายรับร้อยละ 20.9 แล้ว เมื่อรวมกับกลุ่มที่มีรายจ่ายพอดีกับรายรับอีกร้อยละ 29.2 ซึ่งมีความเสี่ยงที่จะเกิดโอกาสที่รายจ่ายมากกว่ารายรับด้วยแล้ว จะสอดคล้องกับข้อมูลการกู้ยืมของกลุ่มตัวอย่างที่มีถึงร้อยละ 46.4 อันจะนำมาซึ่งปัญหาด้านภาวะหนี้สินในอนาคตได้ เมื่อพิจารณาถึงภาวะการเป็นหนี้แล้ว แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.0 มีหนี้สินที่เกิดจากการผ่อนส่ง เช่น บ้าน รถยนต์ แต่หนี้ที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิตมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 28.1 หรือมากกว่าหนึ่งในสี่ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ ปารีชาติ วรวิทย์ศักดิ์ญาณ (2547) ศึกษาเรื่องการสำรวจหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของบัตรเครดิต ที่พบว่าลักษณะการใช้บัตรเครดิตในการเบิกถอนเงินสดล่วงหน้า ดังนั้นการก่อกำเนิดจากการใช้บัตรเครดิตจะมีความสำคัญต่อภาวะหนี้สินต่อไป แม้ว่าซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้แก้ปัญหาเบื้องต้นด้วยการใช้บริการการให้กู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินค้วน และกู้ยืมกันเองหรือเล่นแชร์ แต่มีเพียงบางส่วนที่เข้าถึงแหล่งเงินกู้จากสวัสดิการกู้ยืมของ โรงงาน และสหกรณ์ของสถานประกอบ การ หรือกู้ยืมจากครอบครัวหรือเพื่อน อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาด้วยวิธีการใช้บริการธุรกิจเงินค้วน หรือการกู้ยืมกันเองหรือการเล่นแชร์อาจก่อให้เกิดปัญหาภาระดอกเบี้ยที่ต้องชำระตามมาในอนาคต เนื่องจากมีอัตราที่สูงกว่าการกู้เงินในระบบ

นอกจากนี้จากข้อมูลการผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในกลุ่มที่ต้องผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ส่วนใหญ่อยู่ที่มากกว่า 4,500 บาทต่อเดือน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 37.5 ไม่มีภาระดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการผ่อนชำระคืนเงินต้นทั้งหมดตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรกที่คิดเป็นร้อยละ 36.7 ในกลุ่มที่มีการผ่อนชำระคืนเงินต้นทั้งหมดตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรกส่วนใหญ่ต้องใช้เวลามากกว่า 5 ปี ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีหนี้สินที่เกิดจากการผ่อนส่ง เช่น บ้าน รถยนต์ ที่มักจะมิมีระยะเวลาการ

ผ่อนส่งนาน เมื่อเกิดปัญหาทางการเงินในกรณีที่ยังไม่ได้ไม่เพียงพอส่งคืนเงินกู้และดอกเบี้ยในบางเดือนแล้ว ส่วนใหญ่ครอบครัวหรือเพื่อนจะเป็นแหล่งกู้ยืมอื่น ๆ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะปรึกษาปัญหาทางการเงินกับครอบครัวมากกว่า

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือนแล้ว พบว่าร้อยละ 34.4 มีค่าใช้จ่ายในหมวดนี้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และร้อยละ 27.8 มีค่าใช้จ่ายในหมวดนี้ 501-1,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุตัว ที่ร้อยละ 46.7 อยู่ที่ระหว่าง 23-27 ปี เมื่อรวมกับ ร้อยละ 33.2 ของกลุ่มอายุระหว่าง 28-32 ปีแล้ว มีแนวโน้มเป็นไปได้ว่า ค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน เมื่อพนักงานมีอายุตัวมากขึ้น

2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วน

อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภคและค่าใช้จ่าย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่าง

จากผลการวิจัย พบว่า เพศ จำนวนบุตร อายุงาน อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา กับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*) ส่วนสถานภาพครอบครัวกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.328)

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทางด้านเพศ เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการทางสังคมที่แตกต่างกัน เช่น เพศชายมักจะชอบเข้าสังคม สังสรรค์ ไปเที่ยวตามงานรื่นเริง ส่วนเพศหญิงมักจะชอบซื้อของ แต่งตัว แฟชั่น ทำให้เกิดความแตกต่างทางการใช้จ่ายเงิน สถานภาพที่แตกต่างกันก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ภาวะหนี้สินต่างกันเนื่องจากพนักงานที่มีสถานะโสดไม่จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบหรือเลี้ยงดูบุคคลอื่นซึ่งต่างกับพนักงานที่มีสถานะแต่งงานแล้ว มีความจำเป็นจะต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูบุตรและคู่สมรสจึงทำให้เกิดการใช้จ่ายมากขึ้นและอาจจะเป็นสาเหตุของรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายจึงจำเป็นต้องพึ่งพาการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ตามสถาบันต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยุทธ สอนไม้ (2550) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาภาวะผู้นำนายทหารประทวนกองพลทหารราบที่ 3 กับการลดภาวะหนี้สินครัวเรือน พบว่าแรงจูงใจ

ภายในเป็นสาเหตุของการเกิดภาวะหนี้เพราะเป็นความต้องการจากแรงขับภายในของมนุษย์ที่ชอบความสะดักสบาย และต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมว่าตนมีสัญลักษณ์ของวัตถุและการครอบครอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้นายทหารชั้นประทวนมีรายจ่ายและหนี้สินเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ เห็นเขามีก้อยยาก็มีบ้าง กลัวน้อยหน้าคนอื่น เป็นต้น

สมมติฐานที่ 2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย พบว่า รายได้ต่อเดือน รายได้พิเศษ และรายได้ของกลุ่มสมรสกับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการเกิดภาวะหนี้สินต่างกันเนื่องจาก รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน พนักงานบางรายมีรายได้มาก เนื่องจากสามารถทำงานล่วงเวลาได้ แต่บางรายไม่สามารถทำงานล่วงเวลาได้อาจจะเป็นเพราะต้องเลี้ยงดูบุตร รายได้ที่แตกต่างกันจึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะหนี้สิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศากร แจ่มศรี (2550) ศึกษาเรื่องภาวะหนี้สินและแนวทางการบริหารหนี้สินของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูนนทบุรี จำกัด พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือนพอใช้กับค่าใช้จ่ายที่เกิด ร้อยละ 73.11 และไม่พอใช้จ่าย หลังหักค่าใช้จ่ายร้อยละ 25.77

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายที่แตกต่างกันทำให้ภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย พบว่า การรับประทานอาหารนอกบ้าน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเช่าบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษา และค่าอุปการะ กับภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Pearson chi-square = 0.000*)

ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดภาวะหนี้สิน เช่น การรับประทานอาหารนอกบ้าน เนื่องจากการรับประทานอาหารนอกบ้านมีค่าใช้จ่ายที่แพงกว่าการซื้ออาหารมาประกอบทานเองที่บ้าน ทั้งนี้หากพนักงานมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารนอกบ้านต่อเดือนบ่อยส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2552 พบว่า ครัวเรือนทั่วประเทศมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 20,903 บาท ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการทำงานถึง 72% ส่วนที่เหลือเป็นรายได้ที่ไม่ได้เกิด

จากการทำงาน เช่น รายได้จากดอกเบี้ย รายได้ในรูปของสวัสดิการ เป็นต้น ขณะที่รายจ่ายของครัวเรือนทั่วประเทศในปี 52 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 16,205 บาทค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ 34.2% เป็นค่าอาหารและเครื่องคั้น รองลงมา 20.1% เป็นค่าที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ภายในบ้าน ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและยานพาหนะ 17.7% แต่ทั้งนี้ยังพบว่ามียค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ค่าภาษี ของขวัญ เบี้ยประกันภัย ซ้อสลากกินแบ่ง หวย ค่าดอกเบี้ย สูงถึง 12.1%

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะหนี้สิน ของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของพนักงานดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เงินของพนักงาน ได้แก่

1.1 การส่งเสริมให้ความรู้แก่พนักงานเกี่ยวกับการวางแผนใช้เงิน การใช้บัตรเครดิต และการจัดการเงินกู้ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการให้ความรู้ด้านการออมเงินและการลงทุน เทคนิคการออมเงินและการลงทุน เป็นต้น

1.2 การจัดทำมีการณรงค์ด้านวินัยในการใช้เงิน เช่น การวางแผนการใช้เงินให้เหมาะสมกับรายได้ การปรับลดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย การออมเงินอย่างต่อเนื่อง และหลีกเลี่ยงการสร้างหนี้เพิ่ม เป็นต้น

1.3 การให้ความรู้และส่งเสริมให้มีการทำอาชีพเสริมหรือหารายได้พิเศษ เช่น การประดิษฐ์ดอกไม้ การประดิษฐ์ของชำร่วย งานช่างฝีมือประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

2. การจัดโครงการเพื่อช่วยเหลือพนักงาน ได้แก่

2.1 โครงการบรรเทาภาระหนี้สินของพนักงาน เช่น โครงการเงินกู้สหกรณ์ออมทรัพย์ของสหภาพแรงงานหรือของบริษัท โครงการกองทุนฉุกเฉินสำหรับการกู้ยืมเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพนักงาน เป็นต้น

2.2 การให้บริการคลินิกที่ปรึกษาทางการเงิน การจัดการหนี้สิน ฯลฯ โดยร่วมมือกับธนาคารพาณิชย์ ที่ปรึกษาทางการเงิน หรือผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น

2.3 การนำเสนอให้บริษัทพิจารณาทบทวนโครงสร้างเงินเดือน และสวัสดิการต่างๆ เช่น สวัสดิการด้านที่พักอาศัย สวัสดิการเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ที่มีบริษัทเป็นผู้ค้ำประกัน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ คือการไม่ได้พิจารณาศึกษาถึงเรื่องต้นทุนทางสังคม เช่น ค่าใช้จ่ายในการร่วมงานบุญ เช่น งานบวช งานทอดผ้าป่าผ้ากฐิน ฯลฯ งานเลี้ยงฉลองงานรื่นเริง เช่น งานฉลองมงคลสมรส งานฉลองวันครบรอบวันเกิด งานฉลองขึ้นบ้านใหม่ ฯลฯ ซึ่งยากที่จะปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงได้ ตลอดจนเรื่องการก่อกำเนิดเพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้ คือ

1. การศึกษาด้านทุนทางสังคมกับภาวะหนี้สินของพนักงาน
2. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการและแนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินของพนักงาน
3. การศึกษาถึงประสิทธิภาพหรือคุณภาพของการให้บริการการปรึกษาทางการเงินต่อการแก้ไขปัญหาภาวะหนี้สินของพนักงาน
4. การศึกษาถึงความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานกับภาวะหนี้สินของพนักงาน

บรรณานุกรม

- กรุงเทพมหานคร. (2552). *ลูกหนี้ไซเบอร์ ไม่มี ไม้หนี (แต่ยัง) ไม่จ่าย*.
เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/BigDaddy/2009/05/25/entry-2>
- จริยา ภัทรชานนท์. (2546). *คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ว่าด้วยหนี้*. กรุงเทพฯ:
สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา.
- จี๊ด เศรษฐบุตร. (2542). *โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอนคณะนิติศาสตร์*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ และก่อเกียรติ วิริยะพัฒนา. (2545). *เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์วังอักษร.
- ประคอง กรรณสุด. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ ผาสุข. (2550). *ปัญหาหนี้สินนอกระบบภาคประชาชน: ศึกษากรณีประชาชนในเขต
อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา
การบริหารงานท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาริชาติ วรวิทย์สถิตญาณ. (2547). *พฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตที่เป็นสาเหตุของการเกิดหนี้เสีย :
กรณีศึกษา ธนาคารกสิกรไทย สาขาสำนักพหลโยธิน*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขา นโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชชากร แจ่มศรี. (2550). *ภาวะหนี้สินและแนวทางการบริหารหนี้สิน ของสหกรณ์ออมทรัพย์ครู
นนทบุรี จำกัด*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2547). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ขงยุทธ สอนไม้. (2550) *การพัฒนาภาวะผู้นำนายทหารประทวนกองพลทหารราบที่ 3 กับการลด
ภาระหนี้สินครัวเรือน*. คุยฎินิพนธ์ปรัชญาคุยฎินิพนธ์บัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์,
คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โยธิน ศันสนายุทธ และคณะ. (2533). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เยาวเรศ ทับพันธุ. (2551). *เศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ: ทฤษฎีและนโยบาย*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

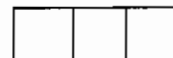
- วิจิต อุอิน. (2550). *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: พรินท์แอมมี่ (ประเทศไทย).
- วิภาดา กิจสัมพันธ์วงศ์. (2556). *ลักษณะหนี้สินและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานบริษัท เอสบี-คอลลี เซนเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด*. ภาคนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2552). *รัฐบาลกับการพุงหนี้นอกระบบ*. เข้าถึงได้จาก <http://bangkokpoll.bu.ac.th/poll/result/poll454.php?pollID=303&Topic=รัฐบาลกับการพุงหนี้นอกระบบ&fileDoc=poll454.pdf>
- ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2552). *รัฐบาลกับการพุงหนี้นอกระบบ*. เข้าถึงได้จาก <http://bangkokpoll.bu.ac.th/poll/result/poll454.php?pollID=303&Topic=รัฐบาลกับการพุงหนี้นอกระบบ&fileDoc=poll454.pdf>
- สรชัย พิศาลบุตร และคณะ. (ม.ป.ป.). (2552). *การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สุรพล ไทลณี. (2539). *ปัจจัยทำให้เกิดดอกเบี้ยค้างรับของเงินกู้ประจำ กรณีศึกษาธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี เชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสนีย์ ปราโมช. ม.ร.ว. (2526). *ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยนิติกรรมและหนี้*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- โสภณ รัตนกร. (2545). *คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ว่าด้วยหนี้*. กรุงเทพฯ: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา.
- บันทึกอัตรากำลังคนประจำปี 2556. (2556). บริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมรถยนต์แห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร: จังหวัดชลบุรี. ม.ป.ท.
- Baeck, S., & Kim, H. J. (2005). Stock ownership and credit card debt. *Consumer Interests Annual*, 51, 155-157.
- Bailey, W. C., Woodiel, D. K., Turner, M. J., & Young, J. (1998). The relationship of financial stress to overall stress and satisfaction. *Personal Finances and Worker Productivity*, 2 (2), 198-206.
- Cox, D., & Jappelli, T. (1990). Credit rationing and private transfers: evidence from survey data. *The Review of Economics and Statistics*, 72, 445-454.
- Engel J. F., Blackwell, R. D., & Kollat, D. T. (1978). *Consumer behavior* (3 rd ed). New York: Dryden Press

- Garman, E. T., Leech, I. E., & Grable, J. E. (1996). The negative impact of employee poor personal financial behaviors on employers. *Financial Counseling and Planning*, 7, 157-168.
- Gross, D., & Souleles, N. (2002). Do liquidity constraints and interest rates matter for consumer behaviour? Evidence from credit card data. *The Quarterly Journal of Economics*, 117, 149-185.
- Jappelli, T. (1990). Who is credit constrained in the US economy? *The Quarterly Journal of Economics*, 105, 219-234.
- Kardes, F. R., Cronley, M. L., & Cline, T. W. (2011). *Consumer Behavior*. Mason, South-Western: Cengage Learning, XIV.
- Lea, S., Webley, P., & Levine, R. (1993). The economic psychology of consumer debt. *Journal of Economic Psychology*, 14, 85-119.
- Livingstone, S., & Lunt, P. (1992). Predicting personal debt and debt repayment: Psychological, social and economic determinants. *Journal of Economic Psychology*, 13, 111-134.
- Peirce, R. S., Frone, M. R., Russell, M., & Cooper, M. L. (1996). Financial stress, social support, and alcohol involvement: a longitudinal test of the buffering hypothesis in a general population survey. *Health Psychology*, 15 (1), 38-47.
- Pischke, J. S. (1995). Individual Income, Incomplete Information, and Aggregate Consumption. *Econometrica*, 63, 805-840.
- Robb, C. A. (2007). *College students and credit card use: The Effect of personal financial knowledge on debt behavior*. Dissertation. Faculty of the Graduate School. University of Missouri-Columbia. Retrieved from <https://mospace.umsystem.edu/xmlui/bitstream/handle/10355/4793/research.pdf?sequence=3>
- Schiffman, L. & Kanuk, L. (2010). *Consumer behavior* (10 th ed). New Jersey: Upper Saddle River, Prentice-Hall, Inc.
- Tan, C. S. (2010). Understanding consumer purchase behavior in the Japanese personal grooming sector. *Journal of Yasar University*, 17(5), 2821-2831.
- Weerachai Thavornthon. (2009). *Household expenditure, debt and happiness in the rural area*. dissertation, School of Applied Statistics National Institute of Development Administration.

- Williams, F. L., Haldeman, V., & Cramer, S. (1996). Effect of financial concerns upon workplace behavior and productivity. *Financial Counseling and Planning*, 7, 147-155.
- Zimmerman, E. (2000). *Workforce management*. Retrieved from <http://www.workforce.com/section/02/feature>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม



แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย

เรื่อง การศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งใน
นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ทางการวิจัย ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้ จะเก็บเป็นความลับ ผลการวิจัยจะนำเสนอโดยภาพรวม จึงไม่มีผลหรือก่อให้เกิดปัญหาใดๆ กับผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด และครบทุกข้อ

2. แบบสอบถามชุดนี้มี 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สิน

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งเงินกู้และแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่า ตอบแบบสอบถามชุดนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาภาวะหนี้สินของพนักงานของพนักงานในบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

ธีระยุทธ ดันพัฒนอนันต์

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์

คณะกรรมการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความ และ/หรือ ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. สถานครอบครัว 1) โสด 2) แต่งงาน 3) หย่าร้าง
จำนวนบุตร/ธิดาของท่าน ไม่มี มี จำนวน.....กี่คน
3. อายุงาน..... ปี
4. อายุ
 1) ระหว่าง 18-22 ปี 2) ระหว่าง 23-27 ปี
 3) ระหว่าง 28-32 ปี 4) 33-38 ปี
 5) 39 ปีขึ้นไป
5. ระบุตำแหน่งงาน
 1) ระดับปฏิบัติการ 2) ระดับบริหาร
6. ระดับการศึกษา
 1) มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า 2) อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
 3) ปริญญาตรี 4) สูงกว่าปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

7. รายได้ต่อเดือน (รวมค่าล่วงเวลา ค่ากะ เบี้ยเลี้ยง และค่าอาหาร)
 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2) 10,000-20,000 บาท
 3) 20,001-30,000 บาท 4) สูงกว่า 30,000 บาท
8. รายได้พิเศษจากงานอดิเรกหรือรายได้อื่นๆที่ไม่ใช่จากสถานประกอบการต่อเดือน
 1) ไม่มี 2) น้อยกว่า 1,000 บาท
 3) 1,001-3,000 บาท 4) มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป
9. รายได้ของกลุ่มสมรสต่อเดือน
 ไม่มี ต่ำกว่า 6,000 บาท
 6,001 – 8,000 บาท 8,001 – 10,000 บาท

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย

10. ท่านรับประทานอาหารนอกบ้านบ่อยแค่ไหนในรอบ 1 เดือน

- ไม่เคยเลย
 ทุกวัน
 สัปดาห์ละวัน
 สัปดาห์ละ 3-5 วัน

11. ท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปนี้ในครอบครัวหรือไม่ (ใส่เครื่องหมาย ✓)

ลำดับ	สิ่งอำนวยความสะดวก	ไม่มี	มี (ระบุจำนวน)
1	รถยนต์		
2	รถจักรยานยนต์		
3	โทรทัศน์		
4	เครื่องเสียง		
5	เครื่องเล่นวีซีดี		
6	เครื่องคอมพิวเตอร์		
7	ตู้เย็น		
8	เครื่องซักผ้า		
9	เครื่องทำน้ำอุ่น		
10	เครื่องปรับอากาศ		
11	พัดลม		
12	เตาแก๊ส		
13	ไมโครเวฟ		
14	โทรศัพท์มือถือ		
15	โทรศัพท์บ้าน(ระบุจำนวนเบอร์)		

12. ค่าอาหาร เสื้อผ้า และการใช้จ่ายส่วนตัวทั่วไปต่อเดือน

- น้อยกว่า 3,000 บาท
 3,001 – 5,000 บาท
 5,001 – 7,000 บาท
 มากกว่า 7,000 บาท ขึ้นไป

13. ค่าเช่าบ้าน / หอพัก / ค่าผ่อนบ้านซึ่งจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน
- น้อยกว่า 2,000 บาท 2,001 – 4,000 บาท
- 4,001 – 6,000 บาท มากกว่า 6,000 บาท ขึ้นไป
14. ค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน
- น้อยกว่า 500 บาท 501 – 1,000 บาท
- 1,001 – 1,500 บาท มากกว่า 1,500 บาท ขึ้นไป
15. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน
- น้อยกว่า 500 บาท 501 – 1,000 บาท
- 1,001 – 1,500 บาท มากกว่า 1,500 บาท ขึ้นไป
16. ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปการะบิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัวประมาณเดือนละ (หากไม่มีกรณข้ามไปข้อที่ 17)
- น้อยกว่า 500 บาท 501 – 1,000 บาท
- 1,001 – 1,500 บาท มากกว่า 1,500 บาท ขึ้นไป
17. รายจ่ายอื่น ๆ (โปรดระบุ).....ประมาณเดือนละ.....บาท

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินกู้

18. สถานะทางการเงินของพนักงาน
- รายจ่ายพอดีกับรายรับ
- รายรับมากกว่ารายจ่าย มีวิธีการจัดการกับเงินที่เหลือโดยวิธี.....
-
- รายจ่ายมากกว่ารายรับ มีวิธีการแก้ไขปัญหาของพนักงานกลุ่มตัวอย่างที่มีรายจ่ายมากกว่ารายรับโดยวิธี.....
-
19. หนี้สินที่ตนเองต้องรับภาระ โดยกู้ยืมจำนวน..... บาท
- และกำลังผ่อนชำระเดือนละ.....บาท
20. สาเหตุของการเป็น “หนี้” (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- หนี้จากการใช้บัตรเครดิต หนี้จากการผ่อนส่ง เช่น บ้าน รถยนต์
- หนี้จากการใช้จ่ายโดยไม่วางแผนล่วงหน้า
- หนี้จากการใช้จ่ายเกิน แต่ไม่มีการเพิ่มรายได้
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21. แหล่งกู้ยืม

- ธนาคารพาณิชย์ ดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท
- ธุรกิจเงินค้ำวน (เช่น อี-ออน ควิกแคสช อีซีบาย เป็นต้น) ดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท
- กู้ยืมกันเองกับคนรู้จักหรือเล่นแชร์ ดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท
- สวัสดิการกู้ยืมของโรงงาน ดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท
- สหกรณ์ของสถานประกอบการ ดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท

22. การผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยต่อเดือน (บาท)

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> น้อยกว่า 1,000 บาท | <input type="checkbox"/> 1,001 – 1,500 บาท |
| <input type="checkbox"/> 1,501 – 2,000 บาท | <input type="checkbox"/> 2,001 – 2,500 บาท |
| <input type="checkbox"/> 2,501 – 3,000 บาท | <input type="checkbox"/> 3,001 – 3,500 บาท |
| <input type="checkbox"/> 3,501 – 4,000 บาท | <input type="checkbox"/> 4,001 – 4,500 บาท |
| <input type="checkbox"/> มากกว่า 4,500 บาท ขึ้นไป | |

23. ระยะเวลาโดยประมาณในการชำระเงินต้นคืนทั้งหมดตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรก

- | | |
|--|--|
| <input type="checkbox"/> น้อยกว่า 12 เดือน | <input type="checkbox"/> 13 – 24 เดือน |
| <input type="checkbox"/> 25 -36 เดือน | <input type="checkbox"/> 37 – 48 เดือน |
| <input type="checkbox"/> 45 – 60 เดือน | <input type="checkbox"/> มากกว่า 5 ปี |

24. ในกรณีที่ไม่มีรายได้เพียงพอส่งคืนเงินกู้และดอกเบี้ยในบางเดือน แหล่งกู้ยืมอื่นคือ

- สมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน ดอกเบี้ย (ถ้ามี) ร้อยละ.....บาท
- แหล่งเงินกู้อื่น (ไปรกระบุ).....ดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท

25. เมื่อมีปัญหาทางการเงิน ที่ปรึกษาใกล้ชิดคือ

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> บิดา / มารดา / บุคคลในครอบครัว | <input type="checkbox"/> เพื่อน /ญาติ |
| <input type="checkbox"/> หัวหน้างาน | <input type="checkbox"/> ไม่ปรึกษาปรึกษามุบุคคลใดเลย |

26. สวัสดิการและกิจกรรมแก้ปัญหาทางการเงินของ โรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> ไม่มี | <input type="checkbox"/> เปิดให้มีการกู้ยืมจากสถานประกอบการ |
| <input type="checkbox"/> สหกรณ์ออมทรัพย์ | <input type="checkbox"/> จัดให้คำปรึกษา |
| <input type="checkbox"/> จัดให้ความรู้เกี่ยวกับหนี้สิน | <input type="checkbox"/> อื่นๆ ไปรกระบุ..... |

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือ
เติมข้อความลงในช่องว่าง

27. ปัญหานี้สินที่ท่านมืออยู่สามารถแก้ไขได้หรือไม่

ไม่สามารถแก้ไขได้

เพราะ.....

.....

สามารถแก้ไขได้ (โปรดระบุ)

.....

.....

28. ท่านคิดว่าองค์กรของท่านสามารถช่วยแก้ไขปัญหานี้สินของท่านได้หรือไม่

ไม่สามารถแก้ไขได้

เพราะ.....

.....

สามารถแก้ไขได้ (โปรดระบุ)

.....

.....

ภาคผนวก ข

ค่าความเที่ยงตรงในเนื้อหาของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความ และ/หรือ ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. สถานครอบครัว 1) โสด 2) แต่งงาน 3) หย่าร้าง
จำนวนบุตร/ธิดาของท่าน ไม่มี มี จำนวน.....ก่คน
3. อายุงาน..... ปี
4. อายุ
 1) ระหว่าง 18-22 ปี 2) ระหว่าง 23-27 ปี
 3) ระหว่าง 28-32 ปี 4) 33-38 ปี
 5) 39 ปีขึ้นไป
5. ระบุตำแหน่งงาน
 1) ระดับปฏิบัติการ 2) ระดับบริหาร
6. ระดับการศึกษา
 1) มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า 2) อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
 3) ปริญญาตรี 4) สูงกว่าปริญญาตรี

คำชี้แจง ส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 4 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านคิดว่าข้อคำถามในแต่ละข้อ ถูกต้องตามเนื้อหา และแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยให้ประเมิน ในลักษณะดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	ข้อคำถาม	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว						
1	รายได้ต่อเดือน (รวมค่าล่วงเวลา ค่ากะ เบี้ยเลี้ยง และค่าอาหาร)	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อคำถาม	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
2	รายได้พิเศษจากงานอดิเรกหรือรายได้อื่นๆที่ไม่ใช่จากสถานประกอบการต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	รายได้ของกลุ่มสมรสต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่าย						
4	ท่านรับประทานอาหารนอกบ้านบ่อยแค่ไหนในรอบ 1 เดือน	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5	ท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปนี้ในครอบครัวหรือไม่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	ค่าอาหาร เสื้อผ้า และการใช้จ่ายส่วนตัวทั่วไปต่อเดือน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
7	ค่าเช่าบ้าน / หอพัก / ค่าผ่อนบ้านซึ่งจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	ค่ารักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพของตนเอง โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การซื้อหนังสือเรียนและอื่น ๆ โดยจ่ายจากรายได้ของตนเองต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10	ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปการะบิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัวประมาณเดือนละ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11	รายจ่ายอื่น ๆ (ไปรกระบุ)	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินและแหล่งเงินกู้						
12	สถานะทางการเงินของพนักงาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13	หนี้สินที่ตนเองต้องรับภาระ	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
14	สาเหตุของการเป็น "หนี้"	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15	แหล่งกู้ยืม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16	การผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อคำถาม	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
17	ระยะเวลาโดยประมาณในการชำระเงินคืนคืนทั้งหมดตั้งแต่เริ่มชำระเดือนแรก	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
18	ในกรณีที่ไม่มียาวได้เพียงพอส่งคืนเงินกู้และดอกเบี้ยในบางเดือน แหล่งกู้ยืมอื่นคือ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19	เมื่อมีปัญหาทางการเงิน ที่ปรึกษาใกล้ชิดคือ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
20	สวัสดิการและกิจกรรมแก้ปัญหาทางการเงินของโรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือ เติมข้อความลงในช่องว่าง

27. ปัญหานี้สินที่ท่านมีอยู่สามารถแก้ไขได้หรือไม่

ไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะ.....

.....

สามารถแก้ไขได้ (โปรดระบุ).....

.....

28. ท่านคิดว่าองค์กรของท่านสามารถช่วยแก้ไขปัญหานี้สินของท่านได้หรือไม่

ไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะ.....

.....

สามารถแก้ไขได้ (โปรดระบุ)

.....

.....